

HRVATSKI SABOR

1372

Na temelju članka 88. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O VETERINARSTVU

Proglašavam Zakon o veterinarstvu, kojega je Hrvatski sabor donio na sjednici 30. ožujka 2007. godine.

Klasa: 011-01/07-01/22

Urbroj: 71-05-03/1-07-2

Zagreb, 5. travnja 2007.

Predsjednik
Republike Hrvatske
Stjepan Mesić, v. r.

ZAKON O VETERINARSTVU

I. TEMELJNE ODREDBE

Sadržaj Zakona

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom uređuje zaštita zdravlja životinja, provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva, unapređivanje reprodukcije životinja, veterinarska zaštita okoliša, službene kontrole i inspekcijski nadzor u području veterinarstva.

(2) Ustroj i provedba zaštite zdravlja životinja te provedba mjera veterinarskog javnog zdravstva od interesa su za Republiku Hrvatsku.

Značenje pojmova

Članak 2.

Pojmovi koji se koriste u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1. *Certificiranje* – postupak utvrđivanja propisanih uvjeta, na temelju kojeg se potvrđuje certifikat odnosno svjedodžba ili druga veterinarska javna isprava u pisanoj, elektronskoj ili drugoj jednakovrijednoj formi.

2. *Certificiranje zdravlja/statusa stada* – potvrđivanje (certificiranje) da je stado slobodno od određene bolesti, na temelju odredaba propisa ili dobrovoljno, prema jasno određenim kriterijima.

3. *Dokumentacijski pregled* – pregled veterinarskih dokumenata (svjedodžbi i certifikata) te bilo kojih drugih dokumenata koji prate pošiljku.

4. *Država odnosno regija podrijetla* – država odnosno regija iz koje potječe životinja ili proizvod.
5. *Epizootiološka cjelina* – epizootiološki povezana skupina životinja koje imaju sličnu vjerojatnost izloženosti određenim patogenim mikroorganizmima, koje dijele zajednički okoliš i na isti su način držane i hranjene.
6. *Epizootiološko područje* i epizootiološka jedinica – epizootiološko područje je područje županije odnosno Grada Zagreba, a epizootiološka jedinica je područje općine, odnosno grada.
7. *Epizootija* – pojava oboljenja ili uginuća većeg broja životinja od neke bolesti, koja je neuobičajena po broju slučajeva, vremenu i mjestu pojavljivanja ili zahvaćenoj vrsti životinja, kao i povećana učestalost oboljenja ili uginuća čiji je uzrok privremeno neutvrđen.
8. *Fizički pregled pošiljke* – pregled životinja, proizvoda životinjskog podrijetla ili hrane za životinje i drugih pošiljaka koji podliježu veterinarskom pregledu, koji može uključivati preglede prijevoznih sredstava, ambalaže, oznaka, organoleptičkih svojstava i temperature, uzorkovanje za analizu i laboratorijsko ispitivanje te sve druge preglede koji su potrebni radi utvrđivanja ispunjava li pošiljka, odnosno proizvodi propisane veterinarske uvjete koji su određeni u pratećim dokumentima.
9. *Granična veterinarska postaja* (u dalnjem tekstu: *GVP*) – svaka kontrolna točka na granici Republike Hrvatske, određena i odobrena za obavljanje veterinarskih pregleda pošiljaka u skladu s odredbama ovoga Zakona.
10. *Hrana za životinje* – krmiva u prerađenom ili neprerađenom obliku, odobreni dodaci hrani za životinje, premiksi i predsmjese te mješavine krmiva s dopuštenim dodacima hrani za životinje, premiksima i predsmjesama, namijenjeni hranidbi životinja.
11. *Identifikacijski pregled* – veterinarski pregled kojim se utvrđuje usklađenost dokumenata s pošiljkom.
12. *Iskorjenjivanje* – potpuno uništavanje (eliminacija) uzročnika bolesti u stadu, kompartimentu, regiji ili državi.
13. *Izvoz* – iznošenje pošiljaka izvan područja Republike Hrvatske u komercijalne svrhe.
14. *Klaonica* – objekt u kojem se obavlja klanje životinja i klaonička obrada u skladu s odredbama ovoga Zakona.
15. *Kompartment* – jedan ili više objekata s istim biosigurnosnim uvjetima i istim uvjetima hranidbe i držanja životinja te istim zdravstvenim statusom u odnosu na određene bolesti životinja.
16. *Kućni ljubimci* – životinje koje čovjek drži zbog društva, zaštite i pomoći ili zbog zanimanja za te životinje.
17. *Ministarstvo* – Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva.
18. *Ministar* – ministar poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva.
19. *Mjesto krajnjeg odredišta* – gospodarstvo, objekt ili bilo koji primatelj pošiljke, naveden u dokumentu koji prati pošiljku.
20. *Monitoring* – sustavno praćenje bolesti životinja, onečišćivača i rezidua u vodi i hrani za životinje, izlučevinama i tjelesnim tekućinama životinja, njihovim tkivima i organima te u proizvodima životinjskog podrijetla namijenjenim prehrani ljudi, korištenjem utvrđenih načina odabira uzoraka, određivanja učestalosti uzorkovanja te dijagnostičkih i analitičkih postupaka.
21. *Nekomercijalno kretanje* – kretanje životinja (kućnih ljubimaca i registriranih kopitara) bez neposrednoga komercijalnog učinka (npr. sudjelovanje na kulturnim odnosno sportskim priredbama, odmori i izleti sa životnjama), te premještanje proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje bez komercijalne namjene odnosno neposrednoga komercijalnog učinka (npr. premještanje hrane za životinje za vlastite potrebe, sakupljanje životinjskih lešina u okviru higijeničarske službe).

22. *Nusproizvodi životinjskog podrijetla* – cijeli životinjski trupovi ili dijelovi trupova te proizvodi životinjskog podrijetla, koji nisu namijenjeni prehrani ljudi, uključujući jajašca, embrije i sjeme.
23. *Odredišna država, odnosno regija* – država odnosno regija u kojoj je mjesto krajnjeg odredišta pošiljke.
24. *Osoba odgovorna za pošiljku* – svaka pravna ili fizička osoba odgovorna za pošiljku u skladu s odredbama ovoga Zakona.
25. *Posjednik životinje* – svaka pravna ili fizička osoba koja je kao vlasnik, korisnik ili čuvar izravno odgovorna za zdravlje i dobrobit životinje.
26. *Pošiljka* – životinje, proizvodi životinjskog podrijetla ili hrana za životinje, obuhvaćeni istim propisanim dokumentom, koji se nalaze na istom prijevoznom sredstvu, potječu iz istog mesta podrijetla i namijenjeni su istom mjestu krajnjeg odredišta.
27. *Premještanje* – svako komercijalno ili nekomercijalno premještanje životinje iz gospodarstva iz kojeg potječe ili nekoga drugog mjesta na drugu lokaciju (odredišno mjesto) odnosno otpremanje pošiljaka životinjskog podrijetla i hrane za životinje bez obzira na namjenu.
28. *Prerada nusproizvoda životinjskog podrijetla* – dozvoljeni postupak neškodljivog iskorištenja nusproizvoda životinjskog podrijetla preradom u proizvode namijenjene hranidbi životinja ili industrijskoj uporabi, koja se obavlja u odobrenim objektima za preradu nusproizvoda.
29. *Proizvodi životinjskog podrijetla* – mesni i riblji proizvodi i proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni prehrani ljudi, hranidbi životinja, za farmaceutsku uporabu, za industrijsku uporabu, ili uporabu u poljodjelstvu:
- a) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni prehrani ljudi jesu sastavni dijelovi životinjskog tijela u sirovom i prerađenom stanju namijenjeni za prehranu ljudi, mlijeko, jaja i proizvodi od mlijeka i jaja te med (hrana životinjskog podrijetla),
 - b) meso je bilo koji jestivi dio trupa životinje za klanje i jestivi nusproizvodi klanja,
 - c) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni hranidbi životinja jesu mesno brašno, riblje brašno, koštano brašno, jetreno brašno, krvno brašno, brašno od perja i drugi proizvodi životinjskog podrijetla kao i hrana za životinje koja sadrži navedene proizvode,
 - d) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni industrijskoj uporabi jesu sirova koža, krvno, vuna, dlaka, čekinje, perje, papci, kosti, rogovi, krv, crijeva i drugi proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni industrijskoj uporabi,
 - e) proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni farmaceutskoj uporabi jesu organi, žljezde, životinjsko tkivo i tjelesne tekućine, koji se koriste u pripremi farmaceutskih proizvoda.
30. *Promet* – svako komercijalno premještanje životinja, proizvoda životinjskog podrijetla te hrane za životinje.
31. *Ravnatelj* – ravnatelj Uprave.
32. *Regija* – dio područja države koji, za potrebe kontrole bolesti životinja i kontrole prometa životinja te proizvoda životinjskoga podrijetla, određuje ravnatelj.
33. *Registrirani kopitari* – svi registrirani kopitari koje prati propisana putovnica za kopitare.
34. *Reprodukcijski materijal* – životinjsko sjeme, jajne stanice, zameci te jaja i ikra.
35. *Rezidua* – ostatak tvari s farmakološkim djelovanjem, ostatak njihovih metabolita i drugih tvari koje mogu zaostati u životinjskim tkivima, organima i/ili proizvodima i kao takve mogu biti škodljive za zdravlje ljudi.
36. *Službeni program kontrole* – program koji u svrhu kontrole prenositelja i uzročnika bolesti životinja donosi i čiju provedbu nadzire Uprava, koji se provodi na cijelom području zemlje, regiji ili kompartimentu.
37. *Službeni uzorak* – uzorak uzet prema propisanom postupku tijekom kontrole životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje te provedbe mjera radi zaštite zdravlja

životinja te mjera za otkrivanje, sprečavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti.

38. *Stamping-out postupak* – provedba, pod nadzorom Uprave i nakon što je potvrđena bolest, usmrćivanja zaraženih životinja ili životinja sumnjivih da su zaražene, u stadu, na gospodarstvu, epizootiološkoj cjelini, a po potrebi i drugim stadima koja su bila izložena uzročniku bolesti bilo izravnim ili neizravnim kontaktom koji je najvjerojatnije omogućio prijenos uzročnika bolesti. Sve osjetljive cijepljene ili necijepljene životinje u zaraženom stadu, na gospodarstvu, epizootiološkoj cjelini ili drugim mjestima gdje se životinje drže ili uザgajaju moraju biti usmrćene, a njihovi trupovi uništeni na način koji osigurava uništavanje uzročnika bolesti, odnosno sprječavanje njegovog širenja trupovima ili proizvodima životinjskog podrijetla. Ovaj postupak uključuje i provedbu čišćenja i dezinfekcije.

39. *Uništavanje* – propisani način uništavanja nusproizvoda životinjskog podrijetla u skladu s odredbama ovoga Zakona.

40. *Unošenje* – fizičko unošenje pošiljaka na područje Republike Hrvatske s namjenom uvoza, provoza ili skladištenja u slobodnim carinskim zonama, slobodnim skladištima, carinskim skladištima i kod registriranih opskrbljivača brodova, kao i unošenje kućnih ljubimaca u svrhu nekomercijalnog prometa.

41. *Uprava* – Uprava za veterinarstvo; ustrojstvena jedinica Ministarstva koja obavlja poslove službene veterinarske kontrole i nadzora nad provedbom veterinarskih propisa i drugih odgovarajućih standarda i preporuka Svjetske organizacije za zdravlje životinja (u dalnjem tekstu: OIE).

42. *Uvjeti uvoza* – veterinarski uvjeti određeni posebnim propisima kojima moraju udovoljavati životinje ili proizvodi namijenjeni uvozu.

43. *Uvjetno grlo* – životinja ili skupina istovrsnih životinja težine 500 kilograma.

44. *Veterinarska zaštita okoliša* – veterinarska djelatnost u sklopu postupaka i mjera koje se provode tijekom uzgoja, držanja i rukovanja životnjama te životinjskim lešinama i nusproizvodima životinjskog podrijetla, čija je svrha sprječavanje onečišćenja okoliša te očuvanje zdravlja ljudi i životinja.

45. *Veterinarski pregled* – pregled životinja i proizvoda životinjskog podrijetla te hrane za životinje u svrhu zaštite javnog zdravlja, zdravlja životinja, dobrobiti životinja i veterinarske zaštite okoliša koji obavlja ovlaštena osoba, a može se sastojati od dokumentacijskog, identifikacijskog i fizičkog pregleda, od kojih je dokumentacijski pregled obvezan.

46. *Veterinarsko javno zdravstvo* – veterinarska djelatnost zaštite i očuvanja zdravlja ljudi koja se provodi primjenom propisa iz područja zaštite zdravlja životinja i zdravstvenog nadzora hrane.

47. *Zajednički veterinarski dokument o ulasku* (u dalnjem tekstu: ZVDU) – propisani oblik veterinarske svjedodžbe za pošiljku životinja ili proizvoda, kojom se potvrđuje da je obavljen veterinarski pregled pri unošenju pošiljke na područje Republike Hrvatske i na kojoj su navedeni rezultati pregleda i rješenje graničnoga veterinarskog inspektora u odnosu na ispunjavanje uvjeta za uvoz i provoz.

48. *Zaštita zdravlja životinja* – otkrivanje, nadziranje, zaštita od pojave, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti utvrđenih ovim Zakonom, uključujući suzbijanje bolesti zajedničkih ljudima i životnjama (u dalnjem tekstu: zoonoze), uzgoj životinja određenog genotipa slobodnog od određenih bolesti i zaštita od drugih zaraznih ili nametničkih i organskih bolesti.

49. *Zdravstveni status* – status stada, gospodarstva, kompartimenta, regije ili države u odnosu na određenu bolest životinja, koji se utvrđuje u skladu s jasno određenim kriterijima za svaku posebnu bolest.

50. *Životinje* – životinje iz porodice kopitara (konji, magarci, mazge, mule i dr.), životinje iz porodice papkara (goveda, ovce, koze, svinje i dr.), perad (kokosi, pure, guske, patke i druge

ptice koje su uzgajane ili držane radi proizvodnje mesa, rasplodnih ili konzumnih jaja i drugih proizvoda te divlje ptice za uzgoj i rasplod), ukrasne, strane i divlje ptice i životinje, psi, mačke, kunići, pčele, dudov svilac, ribe, rakovi, žabe, puževi, drugi mekušci, školjkaši, ježinci, kornjače, pijavice, divljač, životinje namijenjene pokusima, životinjsko sjeme, embriji i rasplodna jaja.

51. *Životinje za klanje* – kopitari, papkari, perad, kunići te uzgojena divljač, meso kojih je namijenjeno za prehranu ljudi.

Veterinarska djelatnost

Članak 3.

(1) Veterinarstvo je, u smislu ovoga Zakona, zaštita i kontrola zdravlja i dobrobiti životinja, suzbijanje zoonoza, osiguravanje zdravstveno ispravnih i neškodljivih proizvoda životinjskoga podrijetla te drugi poslovi veterinarskoga javnog zdravstva, promicanje reprodukcije životinja i veterinarska zaštita okoliša (u dalnjem tekstu: veterinarska djelatnost).

(2) Veterinarsku djelatnost iz stavka 1. ovoga članka mogu obavljati fizičke i pravne osobe pod uvjetima i na način propisanim ovim Zakonom.

(3) Pojedine poslove iz stavka 1. ovoga članka mogu obavljati samo pravne osobe koje ispunjavaju posebne uvjete, na temelju ovlasti Uprave (u dalnjem tekstu: ovlaštene veterinarske organizacije).

Članak 4.

(1) Fizičke i pravne osobe koje obavljaju veterinarsku djelatnost obvezne su na zahtjev posjednika životinja pružiti odgovarajuću veterinarsku uslugu.

(2) Posjednici životinja obvezni su provoditi mjere za otkrivanje, sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti životinja na način i u rokovima utvrđenim ovim Zakonom te skrbiti o zdravlju i dobrobiti životinja.

(3) Posjednici životinja i poslovni subjekti, u skladu s odredbama ovoga Zakona, imaju pravo na propisane veterinarske pregledе, certificiranje i izdavanje propisanih dokumenata.

(4) Uprava posjednicima životinja i poslovnim subjektima, u skladu s odredbama ovoga Zakona, osigurava provedbu propisanih postupaka registracija odnosno odobravanja.

(5) Uprava mora osiguravati da životinje i proizvodi životinjskog podrijetla koji se stavljaju u promet potječu s gospodarstava odnosno iz objekata u kojima su obavljeni propisani veterinarski pregledi.

II. ZAŠTITA ZDRAVLJA ŽIVOTINJA

1. Mjere zaštite zdravlja životinja

Članak 5.

Zaštita zdravlja životinja provodi se radi osiguravanja uzgoja i proizvodnje zdravih životinja, higijenski i zdravstveno ispravnih proizvoda životinjskog podrijetla, zaštite ljudi od zoonoza te osiguranja dobrobiti životinja i veterinarske zaštite okoliša.

Članak 6.

Radi zaštite zdravlja životinja provode se sljedeće mjere:

1. mjere za otkrivanje, nadziranje, sprječavanje pojave, suzbijanje i iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti životinja, uključujući i zoonoze,
2. zaštita životinja od drugih zaraznih ili nezaraznih bolesti,
3. sprječavanje i otkrivanje onečišćenja životinja i proizvoda životinjskog podrijetla onečišćivačima biološkog i kemijskog podrijetla,
4. liječenje oboljelih životinja, obavljanje kirurških zahvata na životinjama i drugih poslova vezanih uz zdravstvenu zaštitu životinja,
5. osiguravanje razmnožavanja životinja u skladu s biološkim karakteristikama vrsta, sprječavanje poremećaja plodnosti, liječenje neplodnosti životinja, sprječavanje i liječenje uzgojnih bolesti te bolesti podmatka životinja,
6. uzgoj životinja određenog genotipa radi iskorjenjivanja bolesti,
7. provedba mjera zdravstvene zaštite pri dobivanju i pripremi sjemena za umjetno osjemenjivanje, dobivanju i presađivanju oplođenih jajnih stanica i embrija, skladištenju i raspoljjenju sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica i embrija te umjetno osjemenjivanje životinja, sprječavanje i otkrivanje nasljednih bolesti životinja,
8. osiguravanje zoohigijenskih i drugih veterinarsko-zdravstvenih uvjeta uzgoja i korištenja životinja te očuvanje zdravlja i pravilne hranidbe životinja,
9. veterinarska zaštita dobrobiti životinja,
10. opskrba veterinarskim lijekovima, ljekovitim dodacima i veterinarsko-medicinskim proizvodima pri izravnom pružanju usluga zaštite zdravlja životinja,
11. obavljanje trgovine veterinarskim lijekovima na malo,
12. dezinfekcija, dezinfekcija i deratizacija te radiološka dekontaminacija životinja i proizvoda životinjskog podrijetla, zemljišta, objekata, opreme i drugih predmeta,
13. veterinarska zaštita okoliša u svezi sa zaštitom zdravlja životinja u primjeni veterinarskih farmakoloških sredstava; uzgojem i držanjem životinja i mogućih negativnih utjecaja na okoliš; obradom, preradom, skladištenjem i prometom proizvoda životinjskog podrijetla te uništavanjem nusproizvoda životinjskog podrijetla,
14. veterinarsko-stočarsko prosvjećivanje.

2. Zaštita životinja od zaraznih ili nametničkih bolesti

a) Zarazne bolesti

Članak 7.

- (1) Bolesti životinja čije je sprječavanje i suzbijanje od interesa za Republiku Hrvatsku te radi kojih se provode preventivne mjere, razvrstavaju se prema vrsti zaraze i mjerama potrebnim za njihovo sprječavanje i suzbijanje.
- (2) Za određene bolesti životinja može se dobiti zdravstveni status, koji se odnosi na stado, jato, gospodarstvo, kompartment, regiju ili državu.
- (3) Statuse koji se odnose na stado, jato ili gospodarstvo, kompartment, regiju ili državu u Republici Hrvatskoj dodjeljuje Uprava.
- (4) Zahtjev za priznavanje statusa države Uprava može podnijeti Europskoj komisiji, OIE ili drugoj međunarodnoj organizaciji.
- (5) Popis i razvrstavanje bolesti životinja te mjere iz stavka 1. ovoga članka, kao i uvjete za stjecanje statusa iz stavka 3. ovoga članka, propisuje ministar.

Članak 8.

- (1) U slučaju pojave bolesti čiji uzrok još nije utvrđen, a koja se brzo širi i može ugroziti zdravlje životinja u Republici Hrvatskoj, ravnatelj može odrediti da se za zaštitu od takve bolesti primjenjuju sve ili pojedine mjere određene člankom 11. ovoga Zakona.
- (2) Radi sprječavanja unošenja zaraznih ili nametničkih bolesti iz drugih država ravnatelj može naređiti da se određeno granično područje stavi pod pojačani veterinarski nadzor te da se provedu sve ili pojedine mjere iz članka 11. ovoga Zakona.
- (3) U slučaju prijema obavijesti o izbijanju bolesti koje se obvezno prijavljuju, nadležni veterinarski inspektor poduzima sve potrebne mjere da se sumnjive pošiljke pretraže i provedu sve potrebne mjere za sprječavanje širenja bolesti.

Članak 9.

- (1) Zaraženo područje, u smislu ovoga Zakona, je područje na kojem postoji jedan ili više izvora zaraze.
- (2) Ugroženo područje, u smislu ovoga Zakona, je područje koje graniči sa zaraženim područjem.
- (3) Zaraženo i ugroženo područje određuje se u skladu s propisima o zaštiti od bolesti životinja.
- (4) Ako nije drugačije propisano, veličinu zaraženog i ugroženog područja, ovisno o prirodi bolesti, konfiguraciji terena, biološkim čimbenicima, provedbi mjera kontrole zdravlja životinja, biosigurnosnih mjeru i načinu uzgoja životinja, određuje ravnatelj.

Članak 10.

- (1) Osobe, koje u obavljanju svoje profesionalne djelatnosti dolaze u neposredan dodir sa životinjama, moraju biti upoznate s temeljnim znanjima o bolestima životinja, zoonozama, njihovom sprječavanju i prenošenju na ljude te o propisima o zaštiti od bolesti životinja.
- (2) Osposobljavanje osoba iz stavka 1. ovoga članka provodi se tečajevima, za koje Uprava donosi program i ovlašćuje izvoditelja.
- (3) Uvjete za osposobljavanje iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, smatra se da su osobe koje imaju odgovarajuću stručnu školu poljoprivrednog ili veterinarskog smjera dovoljno osposobljene.

b) Mjere za otkrivanje i sprječavanje pojave zaraznih ili nametničkih bolesti životinja

Članak 11.

- (1) Radi otkrivanja i sprječavanja pojave zaraznih ili nametničkih bolesti, ovisno o njihovoj naravi i razini opasnosti, ravnatelj može naređiti jednu ili više od sljedećih mjeru:
1. zaštitna i supresivna cijepljenja,
 2. dijagnostičke i druge pretrage,
 3. utvrđivanje uzroka oboljenja i uginuća,
 4. provedbu epizootiološkog istraživanja,
 5. usmrćivanje u dijagnostičke svrhe,
 6. usmrćivanje u preventivne svrhe,
 7. provedbu stamping-out postupka,
 8. laboratorijsku pretragu sirovih koža,
 9. laboratorijsku pretragu vode,
 10. provedbu posebnih, ciljanih programa nadzora bolesti,
 11. zabranu korištenja napoja u hraničbi životinja,

12. zabranu pašnoga držanja domaćih životinja,
 13. provedbu pretraživanja divljih životinja,
 14. laboratorijsku pretragu hrane za životinje u proizvodnji,
 15. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju,
 16. provedbu zoohigijenskih, zootehničkih i izolacijskih mjera te drugih biosigurnosnih mjera na mjestima gdje se životinje drže i/ili uzgajaju,
 17. inspekciju životinja i proizvoda životinskog podrijetla u proizvodnji i prometu,
 18. inspekciju životinja na sajmovima, tržnicama, dogonima, izložbama, aukcijama, burzama i sportskim natjecanjima ili drugim okupljalističima životinja,
 19. inspekciju objekata za uzgoj i smještaj životinja,
 20. inspekciju sredstava i uvjeta za prijevoz životinja i proizvoda životinskog podrijetla,
 21. inspekciju objekata za klanje životinja, obradu, preradu, skladištenje i promet proizvoda životinskog podrijetla,
 22. sakupljanje i uništavanje nusproizvoda životinskog podrijetla,
 23. inspekciju proizvodnje, prometa, uporabe i skladištenja reproduksijskog materijala,
 24. posebno označavanje životinja,
 25. posebne uvjete, ograničenje ili zabranu uvoza, izvoza i provoza životinja te proizvoda životinskog podrijetla,
 26. zaprečivanje i/ili zabranu premještanja i stavljanja u promet životinja i kretanja ljudi,
 27. ograničenje i zabranu stavljanja u promet proizvoda životinskog podrijetla,
 28. inspekciju zdravstvene ispravnosti hrane za životinje u proizvodnji, prometu i uporabi,
 29. educiranje posjednika životinja,
 30. popis životinja na gospodarstvima, zaraženim ili ugroženim područjima,
 31. određivanje načina držanja životinja na gospodarstvima te postupanje s divljim životinjama.
- (2) U slučaju potrebe, osim mjera iz stavka 1. ovoga članka, ravnatelj može narediti i druge odgovarajuće mjere te uvjete i način njihovog provođenja.

Članak 12.

- (1) Mjere za otkrivanje, sprječavanje i nadziranje zaraznih ili nametničkih bolesti životinja utvrđenih ovim Zakonom, u skladu s epizootiološkim stanjem i razinom ugroženosti, krajem svake tekuće godine za sljedeću godinu naređuje ministar.
- (2) Naredbom iz stavka 1. ovoga članka određuju se rokovi i način osiguranja sredstava i plaćanja troškova u provedbi naređenih mjera.
- (3) Posjednik životinje snosi troškove zaštitnih cijepljenja i dijagnostičkih pretraga te sve druge troškove u svezi s provođenjem naređenih mjera iz stavka 1. ovoga članka, ako se ti troškovi ne podmiruju iz državnog proračuna ili drugih izvora.
- (4) Ministarstvo raspisuje natječaj za prijedloge programa praćenja, kontrole i iskorjenjivanja određenih zaraznih i nametničkih bolesti.
- (5) Postupak natječaja provodi povjerenstvo od tri člana koje imenuje ministar na prijedlog ravnatelja.
- (6) Odluku o prihvaćanju programa iz stavka 4. ovoga članka donosi ministar, na prijedlog povjerenstva iz stavka 5. ovoga članka.

c) *Prijava zaraznih ili nametničkih bolesti*

Članak 13.

(1) Ako se pojavi zarazna ili nametnička bolest ili znaci na temelju kojih se može posumnjati da je životinja oboljela ili uginula od zarazne ili nametničke bolesti, posjednik životinje mora navedeni slučaj odmah prijaviti veterinaru veterinarske organizacije, privatne prakse ili veterinarskom uredu.

(2) Posjednik životinje mora odmah ograničiti kretanje životinji za koju posumnja da je oboljela od zarazne ili nametničke bolesti, ili spriječiti doticaj ljudi i životinja s oboljelom životinjom ili lešinom do veterinarskog pregleda te nakon pregleda provesti naredene ili propisane mjere.

Članak 14.

(1) Smatra se da postoji sumnja na zaraznu ili nametničku bolest kada se u stadu, jatu, dvorištu, gospodarstvu ili drugom mjestu i prostoru gdje životinje privremeno ili stalno borave, pojave dva i više oboljenja ili uginuća s jednakim ili sličnim znacima, ili kada životinja naglo ugine bez vidljivog uzroka, ili tijek laboratorijske pretrage, klinička slika bolesti ili epizootiološke okolnosti opravdavaju postavljanje sumnje na zaraznu ili nametničku bolest.

(2) Ovlašteni veterinar koji posumnja na zaraznu ili nametničku bolest mora posjedniku narediti propisane veterinarske mjere, o tome propisanim načinom obavijestiti nadležni veterinarski ured te naređene mjere upisati u propisanu evidenciju koja se vodi na gospodarstvu.

(3) Svaki veterinarski djelatnik mora poduzeti sve potrebne mjere da sam ne predstavlja rizik za širenje uzročnika bolesti.

(4) Naređene mjere iz stavka 2. ovoga članka za posjednika životinja su obvezujuće.

(5) Svaki veterinarski djelatnik mora po saznanju ovlaštenoj veterinarskoj organizaciji, odnosno nadležnom veterinarskom uredu, prijaviti pojavu sumnje na zaraznu ili nametničku bolest životinja.

Članak 15.

(1) Veterinarske organizacije ili ambulante veterinarske prakse dužne su, ukoliko se pojavi sumnja na zaraznu ili nametničku bolest, a po nalogu državnog veterinarskog inspektora:

1. utvrditi postoji li sumnja na zaraznu ili nametničku bolest,

2. odmah provesti odgovarajuće mjere za sprječavanje širenja zarazne ili nametničke bolesti koje je posjednik životinje obvezan odmah provoditi,

3. u slučaju sumnje na zaraznu bolest, uzeti odgovarajući dijagnostički materijal i dostaviti ga na pretragu u Hrvatski veterinarski institut, njegovu najbližu područnu jedinicu ili drugi laboratorij u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Laboratorijsku pretragu dijagnostičkog materijala radi utvrđivanja uzročnika zaraznih ili nametničkih bolesti, po propisanim metodama, obavlja Hrvatski veterinarski institut i drugi laboratorijski koje za to ovlasti ministar.

(3) Za pojedine bolesti životinja ministar određuje nacionalne referentne laboratorije.

(4) Dužnosti i zadaće nacionalnih referentnih laboratorijskih testova te način uzimanja i slanja dijagnostičkog materijala na pretrage iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

(5) Popis nacionalnih referentnih laboratorijskih testova te ovlaštenih laboratorijskih testova iz stavka 2. ovoga članka vodi Uprava, a objavljuje se u »Narodnim novinama«.

(6) Za poslove iz stavka 1. i 2. ovoga članka plaća se naknada s posebne pozicije državnog proračuna za financiranje mjera zdravstvene zaštite životinja.

Članak 16.

- (1) Kada se utvrdi zarazna ili nametnička bolest ili postavi sumnja na pojedinu bolest iz članka 7. ovoga Zakona, nadležni veterinarski ured mora sumnju, odnosno utvrđenu bolest prijaviti na propisani način Upravi.
- (2) O pojavi zarazne ili nametničke bolesti ili sumnje iz stavka 1. ovoga članka nadležni veterinarski ured mora na svom području izvijestiti pravne i fizičke osobe koje obavljaju veterinarsku djelatnost te nadležnu veterinarsku službu Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske.
- (3) U slučaju pojave zoonoze nadležni veterinarski ured mora izvijestiti i nadležno tijelo za poslove zdravstva.

d) Suzbijanje zaraznih ili nametničkih bolesti

Članak 17.

- (1) Kad se utvrdi bolest i u vremenu trajanja opasnosti, službeni veterinar, ovisno o bolesti, naređuje propisane mjere o kojima izvještava propisanim načinom.
- (2) Smatra se da je bolest prestala kad nakon liječenja i ozdravljenja, usmrćenja, klanja ili uginuća posljednje oboljele životinje i nakon provedbe završne dezinfekcije, odnosno dezinsekcije i deratizacije protekne najduže vrijeme inkubacije za tu zaraznu bolest.
- (3) Mjere za utvrđivanje, suzbijanje i iskorjenjivanje bolesti životinja iz članka 7. ovoga Zakona te uvjete za prestanak važenja mjera te način izvještavanja propisuje ministar.

Članak 18.

- (1) Kad se utvrdi zarazna ili nametnička bolest i dok traje opasnost od bolesti iz članka 17. ovoga Zakona, ovisno o razini opasnosti i naravi bolesti, nadležni veterinarski inspektor može odrediti jednu ili više od sljedećih mjera:
1. izdvajanje i odvojeno držanje oboljele od zdravih životinja,
 2. zabranu ili ograničenje stavljanja u promet i/ili premještanja životinja,
 3. zabranu održavanja stočnih sajmova, izložbi, sportskih natjecanja i drugih javnih smotri, zabranu rada tržnica, dogona i drugih okupljališta životinja,
 4. obavljanje trgovine životnjama na drugim mjestima,
 5. zabranu ili ograničenje trgovine proizvoda životinjskog podrijetla, hrane za životinje i drugih predmeta kojima se može prenijeti bolest,
 6. zabranu korištenja napoja u hranidbi životinja,
 7. zabranu klanja kopitara, papkara, peradi, kunića i divljači iz uzgoja,
 8. zabranu, ograničenje ili povećani odstrel divljači,
 9. usmrćivanje ili u određenim slučajevima klanje oboljele i na zarazu sumnjive životinje,
 10. usmrćivanje ili u određenim slučajevima klanje životinja u svrhu zaštite dobrobiti životinja,
 10. popis životinja na gospodarstvu ili drugom mjestu gdje se drže ili uzgajaju, a prema potrebi njihovo posebno označavanje,
 11. zabranu ili ograničenje proizvodnje životinja na određeno vrijeme,
 12. liječenje, zaštitno ili supresivno cijepljenje i dijagnostičku pretragu,
 13. ograničenje kretanja osoba koje dolaze u doticaj sa zaraženom ili na zarazu sumnjivom životinjom te proizvodima koji potječu od takve životinje,
 14. zabranu ulaska i izlaska ljudi i životinja sa i na zaraženo, ugroženo ili na zarazu sumnjivo područje,

15. kastraciju oboljele životinje,
 16. obvezno umjetno osjemenjivanje i zabranu prirodnog pripusta,
 17. kontumaciju i uništavanje lešina pasa i mačaka latalica,
 18. zabranu selidbe i trgovine pčelinjih zajednica,
 19. dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju predmeta, opreme, objekata, prijevoznih sredstava te drugih mjesta, područja i površina na kojima je boravila zaražena ili na zarazu sumnjiva životinja ili su bili smješteni proizvodi podrijetlom od takvih životinja, postavljanje dezobarijera,
 20. zabranu izdavanja svjedodžbi o zdravstvenom stanju i podrijetlu životinja i potvrda o zdravstvenoj ispravnosti proizvoda te drugih isprava propisanih odredbama ovoga Zakona,
 21. sustavno suzbijanje prijenosnika bolesti,
 22. osiguranje i održavanje higijenskih uvjeta u objektima za uzgoj i proizvodnju životinja, objektima za proizvodnju, preradu, skladištenje i trgovinu proizvoda životinskog podrijetla te prijevoznim sredstvima,
 23. obvezno čuvanje životinja na ispaši ili žirenju, odnosno zabranu ispaše ili žirenja na zaraženom, ugroženom ili na zarazu sumnjivom području,
 24. u slučaju pojave pojedinih bolesti iz članka 7. ovoga Zakona, nadležni veterinarski inspektor može narediti privremenu zabranu rada u objektima u kojima se proizvode, prerađuju, skladište i stavlju u promet proizvodi životinskog podrijetla.
- (2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka mogu se narediti i u slučaju neposredne opasnosti od zarazne ili nametničke bolesti.
- (3) U slučajevima posebnih okolnosti, elementarnih nepogoda ili epizootija većih razmjera, ministar može narediti i druge mjere i postupke koji nisu propisani odredbama ovoga Zakona, radi suzbijanja i iskorjenjivanja bolesti.
- (4) Uprava izrađuje krizne planove koji detaljno opisuju organizaciju i način provedbe mjera za suzbijanje pojedinih bolesti životinja te koordinira i nadzire njihovu provedbu.
- (5) Sredstva za nabavu i uskladištenje te nadopunjavanje minimalno potrebne opreme za krizne stožere, osnovane za provedbu kriznih planova iz stavka 4. ovoga članka, osiguravaju se u državnom proračunu.
- (6) Uprava priprema i koordinira vježbe simulacije izbijanja pojedinih bolesti, radi provjere kriznih planova iz stavka 4. ovoga članka.
- (7) Uprava izrađuje i organizira provedbu Plana edukacije za otkrivanje, praćenje, suzbijanje i iskorjenjivanje pojedinih bolesti iz članka 7. ovoga Zakona.

e) *Izvješćivanje*

Članak 19.

- (1) Uprava prati pojave i kretanja zaraznih ili nametničkih bolesti životinja na području Republike Hrvatske i u drugim državama, o čemu daje redovita izvješća.
- (2) Uprava mora na propisani način prijaviti pojavu međunarodno obvezno prijavljive bolesti Europskoj komisiji i OIE.
- (3) U slučajevima kad radi bolesti postoji ozbiljan rizik za zdravje ljudi ili životinja, o pojavi i opasnosti Uprava mora obavijestiti i javnost, tijela državne uprave nadležna za zdravstvo, za stočarstvo, za zaštitu okoliša i tijelo nadležno za zaštitu i spašavanje te ih upoznati s najvažnijim mjerama za sprječavanje bolesti.
- (4) Način praćenja i izvješćivanja o pojavi zaraznih ili nametničkih bolesti životinja propisuje ministar.

f) Osiguranje cjepiva

Članak 20.

- (1) Vrste i količine cjepiva koje je potrebno osigurati za sprječavanje pojedinih bolesti, kao i veterinarske organizacije koje su ga dužne nabaviti i uskladištiti, određuje ravnatelj.
- (2) Sredstva za nabavu, uskladištenje i kontrolu imunogenosti cjepiva iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu.
- (3) Zahtjev za pristup bankama cjepiva Europske unije i drugih relevantnih međunarodnih organizacija podnosi ravnatelj.

g) Osiguranje ljudskih i materijalnih resursa

Članak 21.

Kad se pojavi zarazna ili nametnička bolest koja se brzo širi i koja može nanijeti veliku gospodarsku štetu, kao i u slučajevima ugroženosti od pojave ili pojave pojedine bolesti iz članka 7. ovoga Zakona, nadležni veterinarski ured dužan je odrediti skupine veterinarskih djelatnika, radi provođenja mjera za suzbijanje i iskorjenjivanje bolesti, a ovisno o razini ugroženosti može zatražiti i sudjelovanje civilne zaštite.

Članak 22.

Radi onemogućavanja unošenja, širenja i poduzimanja mjera suzbijanja određenih bolesti iz članka 7. ovoga Zakona, ministar može, na prijedlog ravnatelja, zatražiti da Vlada Republike Hrvatske odredi način sudjelovanja ustrojstvenih jedinica Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske u provođenju mjera ograničenja ili zabrane kretanja osoba i životinja za određena područja, a po potrebi i dijelova granice Republike Hrvatske.

Članak 23.

- (1) Kada na zaraženom ili ugroženom području nema dovoljan broj veterinara za uspješno suzbijanje bolesti iz članka 7. ovoga Zakona, ravnatelj može s drugih područja odrediti potreban broj veterinara i drugih djelatnika te ih uputiti na zaraženo ili ugroženo područje.
- (2) Veterinari i drugi djelatnici dužni su odazvati se pozivu i sudjelovati u radu skupina u slučajevima iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Ukoliko su osobe iz stavka 2. ovoga članka u radnom odnosu, imaju pravo na naknadu plaće za vrijeme odsutnosti s rada.
- (4) Osobe iz stavka 2. ovoga članka koje nisu u radnom odnosu imaju pravo na nagradu, čiju visinu propisuje ministar.
- (5) Sredstva za isplatu naknada iz stavaka 3. i 4. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu.

Članak 24.

Službene osobe nadležne policijske uprave na zaraženom ili ugroženom području, u granicama svojih ovlasti, pružaju nadležnom veterinarskom uredu, na njegov zahtjev, pomoći pri zaprečivanju zaraženih mjesta i područja, ograničenju prometa životinja, zabrani kretanja životinja i osoba na zaraženom području, kao i pri provedbi drugih mjera za zaštitu zdravlja životinja od zaraznih ili nametničkih bolesti.

Članak 25.

Veterinarska služba Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske poduzima mjere za sprječavanje i suzbijanje zaraznih ili nametničkih bolesti životinja koje služe potrebama Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske, a o pojavi zarazne bolesti, poduzetim mjerama i prestanku bolesti izvješćuje nadležni veterinarski ured.

h) Štete

Članak 26.

(1) Mjere usmrćivanja ili u određenim slučajevima prisilnog klanja zaraženih ili na zaraznu bolest sumnjivih životinja kao i slučajevima zaštite dobrobiti životinja te uništavanje kontaminiranih predmeta naređuje se, kad se zarazna bolest ne može uspješno i bez opasnosti od njezinog širenja suzbiti primjenom drugih mjera određenih ovim Zakonom ili kad primjena drugih mjera za njezino suzbijanje nema gospodarskog opravdanja.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka naređuje ravnatelj ili veterinarski inspektor kojeg za to ovlasti ravnatelj.

Članak 27.

(1) Za životinju koja je usmrćena, zaklana ili uginula zbog provedbe naređene mjere, kao i za predmete oštećene ili uništene zbog provedbe naređenih mjera iz članka 26. ovoga Zakona, posjednik životinje odnosno vlasnik predmeta ima pravo na naknadu, u visini tržišne cijene na dan provođenja mjere.

(2) Procjenu vrijednosti životinje odnosno predmeta iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje povjerenstvo koje osniva ravnatelj, u čijem sastavu mora obvezno biti nadležni veterinarski inspektor.

(3) Rješenje o pravu na naknadu štete i visini štete donosi ravnatelj na prijedlog povjerenstva iz stavka 2. ovoga članka, u roku od 60 dana, a isplata mora uslijediti najkasnije u roku od 90 dana od dana provedene mjere.

Članak 28.

Posjednik životinje, odnosno vlasnik predmeta nema pravo na naknadu štete iz članka 27. ovoga Zakona:

1. ako pojavu bolesti nije odmah prijavio i sa životinjom postupio na način propisan odredbama članka 13. te odredbama provedbenog propisa iz članka 19. stavka 4. ovoga Zakona,
2. ako nije poduzeo propisane ili naređene mјere za sprječavanje i suzbijanje zarazne ili nametničke bolesti propisane ovim Zakonom,
3. ako dopremi životinju iz nezaraženog u zaraženo ili ugroženo područje ili iz zaraženog u ugroženog u nezaraženo područje,
4. ako promet životinja obavlja suprotno odredbama ovoga Zakona,
5. ako se bolest životinja pojavila kod uvoza ili za vrijeme trajanja karantene uvezene životinje,
6. ako se bolest životinja pojavila za vrijeme pašarenja i žirenja na zabranjenim površinama, odnosno ako se bolest pojavila zbog nepoštivanja naređene mјere obveznog čuvanja životinja na ispaši ili žirenju,

7. za psa usmrćenog u tijeku provođenja mjera iz članka 37. stavka 7. ovoga Zakona,
8. ako je kod pčela oboljelih od američke gnjiloće tijek bolesti stariji od dva mjeseca.

i) Zaštita zdravlja životinja od drugih bolesti

Članak 29.

- (1) Zaštita zdravlja životinja od drugih bolesti provodi se:
 1. poduzimanjem mjera propisanih odredbama ovoga Zakona,
 2. primjenom znanstveno utvrđenih spoznaja i praktično provjerena vještina u ustanovljavanju, liječenju i suzbijanju bolesti.
- (2) Pod drugim bolestima životinja podrazumijevaju se sve ostale zarazne ili nametničke bolesti životinja, te organske bolesti koje ugrožavaju zdravlje životinja i posredno, preko proizvoda životinskog podrijetla, i zdravlje ljudi.

III. REPRODUKCIJA ŽIVOTINJA

Članak 30.

- (1) Rasplodna grla, sjeme za umjetno osjemenjivanje i oplođene jajne stanice moraju biti slobodni od zaraznih i nametničkih bolesti utvrđenih odredbama ovoga Zakona.
- (2) Muška rasplodna grla za proizvodnju sjemena za umjetno osjemenjivanje i grla za prirodnji pripust te plotkinje za proizvodnju oplođenih jajnih stanica, mogu se koristiti samo ako su na temelju provedenih mjera u skladu s odredbama ovoga Zakona slobodni od zaraznih ili nametničkih bolesti.
- (3) Sjeme za umjetno osjemenjivanje i oplođene jajne stanice moraju udovoljavati propisanim uvjetima glede polučivanja, pripreme i razrjeđivanja, zdravstvene ispravnosti i biološke kakvoće te biti označeni na propisani način.
- (4) Uvjete iz stavka 3. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 31.

- (1) Objekti za poslovanje s reproduksijskim materijalom moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.
- (2) Rješenje o udovoljavanju objekata iz stavka 1. ovoga članka propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima donosi ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva koje osniva.
- (3) Upisnik odobrenih objekata iz stavka 1. ovoga članka vodi Uprava.
- (4) Veterinarsko-zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati objekti iz stavka 1. ovoga članka te sadržaj, oblik i način vođenja upisnika iz stavka 3. ovoga članka propisuje ministar.
- (5) Timovi za embriotransfer moraju udovoljavati propisanim uvjetima.
- (6) Rješenje o odobravanju timova iz stavka 5. ovoga članka donosi ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva koje osniva.
- (7) Upisnik odobrenih timova iz stavka 5. ovoga članka vodi Uprava.
- (8) Uvjete za odobravanje i registraciju timova za embriotransfer te sadržaj, oblik i način vođenja upisnika iz stavka 7. ovoga članka propisuje ministar.

IV. OBJEKTI ZA TRGOVINU I OKUPLJANJE ŽIVOTINJA

Članak 32.

(1) Objekti i mjesta za sajmove, tržnice, mjesta za održavanje dražbi i druga mjesta za trgovinu životinjama, izložbe i sportska natjecanja te javne smotre, moraju biti pod kontrolom i nadzorom veterinarske inspekcije i udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima.

(2) U objekte i na mjesta iz stavka 1. ovoga članka smiju se dopremati samo zdrave životinje.

(3) Uvjete kojima moraju udovoljavati objekti i mjesta iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 33.

Izložbe, sportska natjecanja, zoološki vrtovi, cirkusi i druge priredbe sa životinjama te trgovina životinja i proizvoda životinjskog podrijetla izvan objekata, prostorija i mjesta utvrđenih odredbama ovoga Zakona, mogu se održavati samo na temelju prethodne veterinarsko-zdravstvene suglasnosti nadležnoga veterinarskog ureda.

V. DEZINFEKCIJA, DEZINSEKCIJA I DERATIZACIJA

Članak 34.

(1) Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija obavljaju se na svim objektima, prostorima, prijevoznim sredstvima, na opremi i predmetima koji podliježu nadzoru veterinarske inspekcije te objektima, pašnjačkim i drugim površinama gdje životinje povremeno ili stalno borave ili se kreću.

(2) Dezinfekcija, dezinsekcija i deratizacija obavljaju se radi sprječavanja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja i zoonoza, zaštite zdravstvene ispravnosti proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje te veterinarske zaštite okoliša od onečišćenja patogenim mikroorganizmima i parazitima.

(3) Sredstva za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju moraju se koristiti na način da ne onečišćuju okoliš.

(4) Dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, u slučaju kada je obvezna na temelju odredaba ovoga Zakona odnosno naređena od strane veterinarskog inspektora, obavljaju ovlaštene veterinarske organizacije, pod uvjetima i na način koje propisuje ministar.

(5) Dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju mogu obavljati i druge pravne i fizičke osobe, osim u slučajevima iz stavka 4. ovoga članka, pod uvjetima koje propisuje ministar.

(6) Ravnatelj utvrđuje rješenjem jesu li ispunjeni propisani uvjeti iz stavaka 4. i 5. ovoga članka.

(7) Popis osoba iz stavaka 4. i 5. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

VI. OZNAČAVANJE I REGISTRACIJA ŽIVOTINJA

a) Označavanje goveda, ovaca, koza, svinja i kopitara

Članak 35.

(1) Goveda, ovce, koze i svinje podliježu obveznom označavanju koje provode posjednici životinja, ovlaštene veterinarske organizacije i veterinarska služba, u skladu s propisanim uvjetima iz stavka 9. ovoga članka.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, označavanje uzgojno valjanih životinja, u skladu s propisanim uvjetima iz stavka 9. ovoga članka, obavlja Hrvatski stočarski centar.

- (3) Kopitari podliježu obveznom označavanju koje provode ovlaštene uzgojne organizacije, ovlaštene ergele i Hrvatski stočarski centar.
- (4) U slučaju potrebe otkrivanja, sprječavanja i suzbijanja zaraznih i nametničkih bolesti te kontrole prometa životinja, ravnatelj može narediti obvezno označavanje i drugih vrsta domaćih životinja.
- (5) Posjednik životinja odgovoran je da su životinje propisanim načinom označene i registrirane.
- (6) Posjednik životinja mora voditi propisane evidencije i registre te osigurati sljedivost životinja kod premještanja.
- (7) Kod premještanja životinje moraju pratiti propisani dokumenti.
- (8) Troškove označavanja životinja snosi njihov posjednik.
- (9) Oblik i sadržaj obvezne oznake za označavanje životinja, način i postupak označavanja, način vođenja evidencije i oblik obrazaca te način postupanja s markicama uginulih, usmrćenih ili zaklanih životinja propisuje ministar.
- (10) Jedinstveni registar domaćih životinja vodi i za upravljanje njime odgovorna je Uprava.
- (11) Obavljanje poslova vođenja Jedinstvenog registra domaćih životinja Uprava povjerava Hrvatskom stočarskom centru s kojim zaključuje ugovor.
- (12) Ugovor iz stavka 11. ovoga članka prestaje protekom vremena na koji je sklopljen, otkazom ili raskidom, a Uprava može i prije isteka roka otkazati ugovor, ako utvrdi da ovlaštena osoba ne obavlja ili nepotpuno obavlja povjerene poslove, odnosno obavlja povjerene poslove protivno ugovornim odredbama.
- (13) Uvjete kojima mora udovoljavati ovlaštena osoba za obavljanje povjerenih poslova iz stavka 11. ovoga članka propisuje ministar.

b) Mjere službenog veterinara u označavanju životinja

Članak 36.

- (1) Ako službeni veterinar utvrdi nepravilnosti u označavanju goveda na gospodarstvu, ima pravo i obvezu, u skladu s posebnim propisima, narediti:
1. zabranu premještanja svih životinja iz gospodarstva ili uvođenja životinja u gospodarstvo; i/ili
 2. usmrćivanje životinje i uništavanje lešine.
- (2) Mjere koje provodi službeni veterinar u slučaju kada se utvrde nepravilnosti u označavanju drugih vrsta životinja propisuje ministar.

c) Označavanje pasa

Članak 37.

- (1) Svi psi moraju biti označeni na propisani način.
- (2) Svi označeni psi moraju biti upisani u upisnik pasa, a posjednik mora posjedovati propisanu ispravu o upisu i cijepljenju psa protiv bjesnoće.
- (3) Cijepljenje pasa, vođenje upisnika pasa te izdavanje propisane isprave obveza je ovlaštene pravne ili fizičke osobe, u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (4) Središnji upisnik pasa vodi Uprava.
- (5) Za troškove upisa pasa, obveznog označavanja pasa i izdavanja službenih isprava posjednik plaća naknadu u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (6) Posjednik psa obvezan je prijaviti nabavu, odnosno odjaviti psa u slučaju svakog gubitka posjeda životinje (nestanka, prodaje, darovanja, uginuća) u roku od 14 dana od nastalog

događaja pravnoj ili fizičkoj osobi ovlaštenoj za upisivanje u središnji upisnik pasa.

(7) Psi nad kojima nisu provedene propisane mjere iz stavka 3. ovoga članka smještaju se u sklonište na teret posjednika, odnosno jedinice lokalne samouprave ukoliko posjednik nije poznat, a usmrćuju se u skladu s odredbama posebnog propisa o zaštiti životinja.

(8) Sadržaj i oblik upisnika pasa te isprave o obveznom upisu i provedenim mjerama, uvjete i način označavanja, kao i oblik obvezne oznake za pse propisuje ministar.

VII. REGISTRACIJA I ODOBRAVANJE FARMI, PRIJEVOZNICI ŽIVOTINJA, SABIRNI CENTRI, SAJMOVI I TRGOVCI ŽIVOTINJAMA

Članak 38.

(1) Farme papkara i kopitara veće od 20 uvjetnih grla, peradi i kunića veće od 10 uvjetnih grla, valionice, farme za uzgoj divljači, objekti za uzgoj riba i školjkaša, drugi objekti akvakulture te objekti određeni provedbenim propisom iz stavka 5. ovoga članka moraju udovoljavati propisanim veterinarsko-zdravstvenim i zoohigijenskim uvjetima.

(2) Rješenje o udovoljavanju objekata iz stavka 1. ovoga članka propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima i određivanju veterinarskoga kontrolnog broja objekta, na prijedlog stručnog povjerenstva kojeg osniva, donosi ravnatelj.

(3) Svi objekti iz stavka 1. ovoga članka, bez obzira na broj uvjetnih grla, upisuju se u Registar farmi koji je sastavni dio Jedinstvenog registra domaćih životinja.

(4) Prijevoznici životinja, sabirni centri, sajmovi i trgovci životnjama moraju udovoljavati propisanim uvjetima te, na temelju rješenja ravnatelja, biti registrirani ili odobreni te upisani u upisnike koje vodi Uprava.

(5) Veterinarsko-zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati objekti iz stavaka 1. i 4. ovoga članka te sadržaj, oblik i način vođenja registra i upisnika iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, propisuje ministar.

VIII. HRANA ŽIVOTINJSKOG PODRIJETLA

Registracija objekata

Članak 39.

Svi objekti u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla moraju biti registrirani od Ministarstva, u skladu s nadležnosti propisanom odredbama Zakona o hrani, osim objekata odobrenih u skladu s odredbom članka 40. ovoga Zakona.

Odobravanje objekata

Članak 40.

Objekti u kojima se proizvodi, prerađuje i skladišti hrana životinjskog podrijetla, utvrđeni posebnim propisom koji uređuje posebna pravila o higijeni hrane životinjskog podrijetla kojih se moraju pridržavati subjekti u poslovanju s hranom, moraju biti odobreni od Ministarstva u skladu s odredbama Zakona o hrani.

Službena kontrola zdravstvene ispravnosti i higijene hrane životinjskog podrijetla

Članak 41.

- (1) Inspeksijski nadzor u svrhu službene kontrole zdravstvene ispravnosti i higijene hrane životinjskog podrijetla provode veterinarski inspektor i službeni veterinari.
- (2) Inspeksijski nadzor iz stavka 1. ovoga članka provodi se u skladu s odredbama ovoga Zakona, Zakona o hrani te drugih posebnih propisa ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Kontrolna tijela

Članak 42.

- (1) Uprava može povjeriti pojedine poslove službenih kontrola hrane životinjskog podrijetla veterinarskim organizacijama kao kontrolnim tijelima.
- (2) Kontrolna tijela iz stavka 1. ovoga članka:
- moraju biti nepristrana i ne smiju biti ni u kakvom sukobu interesa u svezi s povjerenim poslovima,
 - moraju biti akreditirana u skladu s hrvatskim normama.
- (3) Uprava s kontrolnim tijelom zaključuje ugovor o povjeravanju poslova na vrijeme od 5 godina.
- (4) Uprava provodi inspeksijski nadzor, odnosno organizira reviziju rada kontrolnih tijela.
- (5) U slučaju da nadzorom, odnosno revizijom utvrdi da kontrolna tijela ne izvršavaju ugovorne obveze, Uprava može raskinuti ugovor o povjeravanju poslova, a ako kontrolna tijela ne poduzmu odgovarajuće i pravodobne korekcije, ugovor se može raskinuti bez otakznog roka.
- (6) Uvjete kojima moraju udovoljavati kontrolna tijela, popis poslova koji im se mogu povjeriti i postupak povjeravanja poslova propisuje ministar.

Članak 43.

- (1) Službena kontrola provodi se u svim fazama proizvodnje, prerade, skladištenja i distribucije hrane životinjskog podrijetla, na životnjama i proizvodima. Navedena kontrola obuhvaća kontrolu subjekata u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla, uporabu hrane životinjskog podrijetla, skladišta hrane životinjskog podrijetla, svih procesa, materijala, tvari, aktivnosti ili postupaka, uključujući i prijevoz koji se odnosi na hranu.
- (2) Službene kontrole/inspeksijski nadzori provode se bez prethodne najave, osim u slučajevima kad se provode revizije, kad je potrebno prethodno obavijestiti subjekt u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla.

Članak 44.

Službene kontrole subjekata u poslovanju s hranom životinjskog podrijetla provode se u skladu s godišnjim i višegodišnjim programom provođenja službenih kontrola.

IX. HRANA ZA ŽIVOTINJE

Članak 45.

- (1) Objekte u poslovanju s hranom za životinje odobrava Ministarstvo, u skladu s odredbama Zakona o hrani.
- (2) Objekti u kojima posluju subjekti u poslovanju s hranom za životinje, koji ne podliježu

odobrenju iz stavka 1. ovoga članka, moraju biti registrirani u skladu s odredbama Zakona o hrani.

X. KOŽE

Članak 46.

- (1) Objekti u kojima se obavlja djelatnost trgovine, konzerviranja, obrade, prerade i skladištenja kože i krvna, sirove kože kopitara i papkara zaklanih bez veterinarskog pregleda te sirove kože uginulih kopitara i papkara za koje nije utvrđen uzrok uginuća, moraju skladištiti u posebnim prostorijama.
- (2) Goveđe, ovčje i kozje kože te kože kopitara iz stavka 1. ovoga članka, osim telećih, janjećih, jarećih i ždrebčih koža, zabranjeno je stavlјati u promet prije obavljene laboratorijske pretrage na bedrenicu.
- (3) U objektima iz stavka 1. ovoga članka kože i krvna moraju se označiti te voditi evidencija o podrijetlu otkupljenih koža i krvna.
- (4) Način vođenja evidencije i označavanje iz stavka 3. ovoga članka propisuje ministar.
- (5) Veterinarsko-zdravstvene uvjete kojima moraju udovoljavati objekti za sakupljanje, konzerviranje, skladištenje ili preradu sirove kože i krvna propisuje ministar, uz prethodno mišljenje ministra nadležnog za zaštitu okoliša.

Članak 47.

- (1) Rješenje o udovoljavanju objekata iz članka 46. ovoga Zakona propisanim veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, kojim se određuje veterinarski kontrolni broj objekta, na prijedlog stručnog povjerenstva kojeg osniva, donosi ravnatelj.
- (2) Upisnik odobrenih objekata iz stavka 1. ovoga članka vodi Uprava.

XI. POSTUPANJE S NUSPROIZVODIMA ŽIVOTINJSKOG PODRIJETLA KOJI NISU ZA PREHRANU LJUDI

Članak 48.

- (1) Životinske lešine i nusproizvodi životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi moraju se uništiti na propisani način, kako se ne bi ugrozilo zdravlje ljudi i životinja te okoliš.
- (2) Uvjete kojima moraju udovoljavati objekti za obradu, preradu i uskladištenje neprerađenih i prerađenih nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi propisuje ministar.
- (3) Uvjete kojima moraju udovoljavati higijeničarske službe, odnosno pravne i fizičke osobe koje se bave sakupljanjem i prijevozom neprerađenih i prerađenih nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi propisuje ministar.
- (4) Objekti iz stavaka 2. i 3. ovoga članka, na temelju rješenja ravnatelja, upisuju se u upisnike koje vodi Uprava.

Članak 49.

- (1) Za obavljeno sakupljanje i uništavanje iz članka 48. ovoga Zakona plaća se naknada.
- (2) Visinu naknade iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 50.

(1) Korisnici objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona, kao i tržnice i druga mjesta na kojima nastaju nusproizvodi životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi moraju osigurati njihovo privremeno čuvanje u propisanim uvjetima i otpremu na toplinsku preradu na način koji propisuje ministar.

(2) Pravne i fizičke osobe koje obavljaju poslove sakupljanja i prijevoza moraju osigurati redovito i cjelovito preuzimanje i prijevoz životinjskih lešina i nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi iz sabirališta i objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona.

Članak 51.

(1) Poslovi sakupljanja i toplinske prerade nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi iz objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona obavljaju se na temelju stečene koncesije.

(2) Koncesija iz stavka 1. ovoga članka može se dodijeliti domaćoj pravnoj ili fizičkoj osobi koja ispunjava tehničke, stručne i organizacijske uvjete za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Odluku o raspisivanju javnog natječaja donosi Vlada Republike Hrvatske na prijedlog Ministarstva.

(4) Postupak natječaja provodi povjerenstvo od tri člana i tajnika koje imenuje Vlada Republike Hrvatske na prijedlog ministra.

(5) Odluku o koncesiji donosi Vlada Republike Hrvatske na temelju provedenoga javnog natječaja.

(6) Stručne poslove oko pripreme odluke o koncesiji i nadzor nad ostvarivanjem koncesije obavlja Ministarstvo.

(7) Ugovor o koncesiji sklapa ministar i podnositelj ponude na vrijeme od 10 godina.

(8) Ugovorno plaćanje naknade za koncesiju prihod je državnog proračuna.

(9) Tehničke, stručne i organizacijske uvjete iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.

Higijeničarska služba

Članak 52.

(1) Jedinice lokalne samouprave i Grad Zagreb moraju osigurati higijeničarsku službu za sakupljanje s javnih površina životinjskih lešina radi njihovog uništavanja, osim iz objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona.

(2) Jedinice lokalne samouprave koje nisu osigurale higijeničarsku službu na njihovom području snose troškove za prijevoz i uništavanje životinjskih lešina i nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi, osim:

- iz objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona,
- u slučaju iz članka 120. stavka 1. ovoga Zakona.

XII. CERTIFICIRANJE I VETERINARSKI PREGLEDI

1. Certificiranje

Članak 53.

(1) U postupku certificiranja provjerava se jesu li obavljeni propisani pregledi, odnosno pretrage i ispunjavaju li pošiljke životinja, odnosno proizvodi propisane uvjete.

(2) Međunarodnom svjedodžbom o zdravlju, odnosno zdravstvenoj ispravnosti pošiljke (u dalnjem tekstu: certifikat) potvrđuje se da je na mjestu izvora pošiljke obavljen propisani veterinarski pregled i da su ispunjena jamstva navedena u certifikatu.

(3) Postupak certificiranja obavlja i certifikat potvrđuje službeni veterinar.

(4) Izvoznik:

- osigurava sadržaj obrasca certifikata i u elektroničkom obliku ga dostavlja Upravi,
- je odgovoran da je oblik odnosno sadržaj certifikata odgovarajući za odnosnu pošiljku i odredišnu državu. Oblik odnosno sadržaj obrazaca certifikata određeni su propisima odredišne države,
- je dužan unaprijed najaviti otpremu pošiljke.

(5) Uprava provjerava mogu li se uvjeti traženi u certifikatu potvrditi te tiska original certifikata.

(6) Iznimno od odredbe stavka 4. podstavka 2. ovoga članka, Uprava priprema sadržaj i oblik obrasca certifikata kad je tako određeno bilateralnim ili multilateralnim sporazumom s odredišnom državom.

(7) Sljedivost potvrđenih certifikata mora biti osigurana na način koji omogućava vezu između certifikata i službenog veterinara koji ga je potvrdio.

(8) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, u pojedinim slučajevima, u područjima gdje službeni veterinar nije imenovan ili kada ih nije imenovan dovoljan broj, certifikate mogu potvrđivati ovlašteni veterinari.

(9) Oblik, odnosno sadržaj obrasca certifikata, detaljni postupak iz stavka 4. ovoga članka, način osiguravanja sljedivosti i rokove čuvanja certifikata, kao i način i uvjete izdavanja certifikata propisuje ministar.

Članak 54.

(1) Službeni veterinari moraju biti nepristrani i ne smiju imati ekonomski interes u vezi sa strankom kojoj izdaju certifikat.

(2) Certifikati moraju biti izdani na hrvatskom jeziku i na jednom od službenih jezika države krajnjeg odredišta.

(3) Certifikati za pošiljke namijenjene Europskoj uniji, iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, moraju biti izdani i na službenom jeziku zemlje kroz koju pošiljka ulazi u Europsku uniju.

(4) Službeni veterinari koriste numerirane službene pečate. Osim numeriranog pečata, na certifikatu mora biti tiskanim slovima ispisano osobno ime, vlastoručni potpis i broj iskaznice službenog veterinara koji ga je izdao.

Članak 55.

(1) Službeni veterinar ne smije potvrditi podatke u certifikatu koje nije utvrdio, odnosno ako nije uvjeren u njihovu istinitost.

(2) Službeni veterinar ne smije potpisati prazan ili nepotpuno ispunjen obrazac certifikata, te u slučaju ako propisani pregledi, odnosno pretrage nisu obavljeni.

(3) Ako službeni veterinar potpisuje certifikat na temelju drugog dokumenta, takav dokument mora mu se dostaviti prilikom potpisivanja.

(4) Službeni veterinar može na certifikatu potvrditi i podatke:

- koje utvrdi druga osoba pod nadzorom službenog veterinara, ovlaštena od Uprave, pod uvjetom da navedena osoba može osigurati pouzdanost podataka,
- koje dobije na temelju monitoringa provedenih u skladu s odredbama veterinarskih propisa.

2. Svjedodžbe

Članak 56.

(1) U unutarnjem prometu posjednik životinja mora za kopitare, papkare, perad, kuniće, ribe iz ribnjaka i uzgajališta, pošiljke puževa, pčele, divljač, pse i mačke ishoditi i na zahtjev ovlaštene osobe predočiti svjedodžbu o zdravstvenom stanju i mjestu podrijetla životinje (u dalnjem tekstu: svjedodžba).

(2) Svjedodžba je javna isprava.

(3) Svjedodžba se ne smije izdati ako je u mjestu podrijetla životinja iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno postojanje zarazne ili nametničke bolesti koja se može prenijeti tom vrstom životinja.

(4) Za izdavanje svjedodžbe plaća se naknada.

(5) Oblik, odnosno sadržaj obrasca svjedodžbe, način osiguravanja sljedivosti i rokove čuvanja svjedodžbi, slučajeve u kojima posjednik ne mora ishoditi svjedodžbu za životinje koje se stavljuju u promet, način i uvjete izdavanja svjedodžbi te visinu naknade iz stavka 4. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 57.

(1) Svjedodžbu izdaje ovlašteni veterinar, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) O izdanim svjedodžbama ovlašteni veterinar vodi službenu evidenciju.

Članak 58.

(1) Iznimno od članka 56. stavka 1. ovoga Zakona, za pse i mačke u pravnji posjednika u unutarnjem prometu, ako ih prodaje, otprema na sajam, izložbe ili druge javne smotre ili kod privremene promjene mjesta boravka, posjednik životinje mora ishoditi putovnicu za pse i mačke.

(2) Putovnice za pse i mačke mogu izdavati veterinarske organizacije i ambulante veterinarske prakse.

(3) O izdanim putovnicama iz stavka 2. ovoga članka vodi se upisnik.

(4) Obrazac putovnice za pse i mačke, uvjete i način izdavanja te oblik i način vođenja upisnika izdanih putovnica propisuje ministar.

3. Uvjeti prometa

Članak 59.

(1) Nekomercijalni promet životinja obavlja se u skladu s uvjetima koje propisuje ministar.

(2) U slučaju donošenja državnog programa za iskorjenjivanje određenih bolesti životinja za stjecanje posebnog zdravstvenog statusa ministar može propisati dodatne, odnosno posebne uvjete za nekomercijalni promet, a koji se odnose na zemlju, regiju, stado ili životinju.

(3) Komercijalni promet životinja obavlja se u skladu s uvjetima koje propisuje ministar.

(4) U slučaju donošenja državnog programa za iskorjenjivanje određene bolesti životinja za stjecanje zdravstvenog statusa, ministar može propisati dodatne, odnosno posebne uvjete za komercijalni promet, a koji se odnose na zemlju, regiju, stado ili životinju.

(5) Promet životinja i proizvoda životinjskog podrijetla dozvoljen je samo ako u zemlji, regiji, odnosno na gospodarstvu s kojeg potječe životinja nema ograničenja u trgovanju,

odnosno nisu uvedene zaštitne mjere radi bolesti životinja, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

4. Veterinarski pregledi na mjestu otpreme u unutarnjem prometu

Članak 60.

- (1) Promet pošiljaka životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje dozvoljen je ukoliko je na mjestu otpreme obavljen veterinarski pregled, osigurana identifikacija i sljedivost te ispunjeni drugi propisani uvjeti na temelju kojih se obavlja certificiranje.
- (2) Veterinarskim pregledom na mjestu otpreme utvrđuje se ispunjava li pošiljka propisane uvjete.
- (3) Pošiljatelj pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka obvezan je prijaviti otpremu ovlaštenom veterinaru u skladu s odredbama propisa iz stavka 4. ovoga članka.
- (4) Način i sadržaj pregleda pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka, kao i slučajeve u kojima nije obvezan veterinarski pregled iz stavka 1. ovoga članka, propisuje ministar.

5. Veterinarski pregledi pošiljaka za izvoz na mjestu otpreme

Članak 61.

- (1) Pošiljke životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje moraju biti prije otpremanja u drugu državu pregledane i certificirane, na način kako je određeno propisima odredišne države.
- (2) Pregledom na mjestu otpreme kontrolira se ispunjava li pošiljka propisane uvjete za otpremanje u odredišnu državu.
- (3) Pošiljatelj pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka obvezan je prijaviti otpremu službenom veterinaru, u skladu s odredbama propisa iz stavka 4. ovoga članka.
- (4) Način, sadržaj i opseg veterinarskog pregleda iz stavka 1. ovoga članka, ovisno o vrsti pošiljke, propisuje ministar.

6. Veterinarski pregledi na mjestu odredišta u unutarnjem prometu

Članak 62.

- (1) Način i sadržaj veterinarskog pregleda pošiljaka životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje u unutarnjem prometu te slučajeve u kojima se pregled obavlja na mjestu odredišta propisuje ministar.
- (2) Primatelj pošiljke obvezan je prijaviti prispjeće pošiljke ovlaštenom veterinaru u skladu s propisanim postupkom.

7. Veterinarski pregledi na mjestu odredišta u uvozu

Članak 63.

Način i sadržaj veterinarskog pregleda pošiljaka iz uvoza te slučajeve u kojima se pregled obavlja na mjestu odredišta propisuje ministar.

8. Pregled pošiljaka tijekom prijevoza radi zaštite životinja

Članak 64.

- (1) Za nadzor prijevoza životinja ravnatelj osniva posebne mobilne jedinice službenih veterinara koje na njegov zahtjev obavljaju veterinarske pregledе pošiljaka, a ovlaštene su zaustavljati vozila koja prevoze životinje u komercijalne svrhe.
- (2) Uprava mora službenim veterinarima osigurati potrebnu edukaciju i treninge te ih opremiti za obavljanje poslova iz stavka 1. ovoga članka.
- (3) Sredstva za provođenje mјera iz stavka 1. ovoga članka osiguravaju se iz sredstava državnog proračuna.
- (4) Način i postupke obavljanja veterinarskih pregledа, zaustavljanja vozila, osposobljavanje članova mobilnih jedinica, opremu i oznake mobilnih jedinica te njihovih vozila, propisuje ministar uz suglasnost ministra nadležnog za unutarnje poslove i ministra nadležnog za promet.

9. Drugi obvezni pregledi

Članak 65.

- (1) Službeni veterinari i ovlašteni veterinari obavljaju i druge pregledе životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje, koji su propisani kao uvjet za stavljanje u promet.
- (2) Pregledе životinja na gospodarstvima mogu obavljati i ovlašteni veterinari, ako su ispunjeni propisani uvjeti.
- (3) Način, sadržaj i opseg veterinarskih pregledа iz ovoga članka propisuje ministar.

Članak 66.

- (1) Ako veterinarski inspektor utvrđuje da je u promet stavljena pošiljka suprotnо odredbama ovoga Zakona, a životinje ne pokazuju sumnju odnosno znakove zarazne ili nametničke bolesti, kao i da životinje i proizvodi životinjskog podrijetla ne potječe iz zaraženog ili na zarazu sumnjivog područja, naređuje da se na trošak posjednika:
 1. obavi istovar životinja koje ne pokazuju sumnju ili znakove poremećaja zdravlja i njihovo stavljanje u karantenu, uz određivanje mjesta i uvjeta karantene, odnosno mjesta i uvjeta za privremeno skladištenje ako se radi o proizvodima životinjskog podrijetla, te vrstu pregleda i dijagnostičkih pretraga,
 2. životinje, ako se ne raspolaže prikladnim karantenskim objektom ili je takvo rješenje jeftinije, a ne postoje razlozi za zabranu klanja, upute u najbližu klaonicu.
- (2) Ako veterinarski inspektor utvrđuje da je u promet stavljena pošiljka suprotnо odredbama ovoga Zakona, za koju se pri obveznom veterinarskom pregledu i kontroli utvrđuje da potječe iz zaraženog područja, da postoji sumnja na zaraznu ili nametničku bolest ili je zaražena bolešću u slučaju koje klanje nije dozvoljeno, naređuje usmrćivanje životinja, ili uništavanje lešina, odnosno proizvoda, na trošak posjednika.

Članak 67.

- (1) Pri prijevozu pošiljaka koje podliježu veterinarskom pregledu, utovar, pretovar i istovar dopušten je na mjestima koja udovoljavaju propisanim uvjetima.
- (2) Uvjete kojima moraju udovoljavati mjesta iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 68.

- (1) Osobe koje obavljaju prijevoz moraju osigurati da se prijevozna sredstva kojima se otpremaju pošiljke nakon istovara očiste i u propisanim slučajevima dezinficiraju te moraju posjedovati potvrdu o provedenom postupku od pravnih ili fizičkih osoba registriranih za obavljanje poslova dezinfekcije.
- (2) U slučajevima koje odredi službeni veterinar, dezinfekcija prijevoznih sredstava iz stavka 1. ovoga članka mora se obaviti i prije utovara.
- (3) Iznimno od stavaka 1. i 2. ovoga članka, ako se životinje otpremaju na, iz ili unutar zaraženog ili ugroženog područja, dezinfekcija prijevoznih sredstava mora se obaviti pod nadzorom ovlaštenog veterinara, koji o obavljenoj dezinfekciji izdaje potvrdu.
- (4) Postupak i slučajeve u kojima se mora obaviti dezinfekcija prijevoznih sredstava te obrazac potvrde o obavljenoj dezinfekciji propisuje ministar.

Članak 69.

- (1) Posjednici životinja i proizvoda životinjskog podrijetla te osobe koje obavljaju prijevoz moraju na zahtjev veterinarskog inspektora ili službenog veterinara predočiti svjedodžbu, potvrdu ili drugu propisanu ispravu.
- (2) Osobe koje obavljaju prijevoz i službene osobe nadležne policijske uprave kao i druge službene ovlaštene osobe moraju prijaviti prometnu nezgodu u tijeku prijevoza životinja i proizvoda životinjskog podrijetla nadležnom veterinarskom uredu, odnosno najbližoj veterinarskoj organizaciji ili veterinarskoj praksi.
- (3) Veterinarska organizacija ili veterinarska praksa dužne su osigurati veterinarsku pomoć povrijedenim životnjama, te o postupku i poduzetim mjerama žurno izvijestiti nadležni veterinarski ured, koji naređuje mjere za osiguranje proizvoda i organizira prijevoz povrijedenih i uginulih životinja, a po potrebi i prijevoz zdravih životinja.
- (4) Troškove pružanja veterinarskih usluga i provođenja mjera iz stavka 3. ovoga članka snosi posjednik životinja ili proizvoda.

Članak 70.

- (1) Veterinarske preglede i kontrolu utovara, istovara i pretovara pošiljaka životinja i proizvoda životinjskog podrijetla namijenjenih Ministarstvu obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske obavlja veterinarski inspektor Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, veterinarske preglede može, po ovlaštenju Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Hrvatske, obavljati i ovlašteni veterinar.
- (3) Ustrojstvo i rad veterinarske inspekcije u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske te obrazac iskaznice i izgled znaka veterinarskog inspektora u Ministarstvu obrane i Oružanim snagama Republike Hrvatske propisuje ministar obrane uz prethodno mišljenje ministra.

Članak 71.

- (1) Službene osobe policijskih uprava u granicama svoje nadležnosti kontroliraju posjeduju li posjednici životinja i proizvoda životinjskog podrijetla svjedodžbu, potvrdu ili drugu propisanu ispravu za pošiljke koje otpremaju prijevoznim sredstvom ili za životinje koje se kreću.
- (2) Ako se kontrolom iz stavka 1. ovoga članka utvrdi da posjednici životinja i životinjskih

proizvoda ne raspolažu propisanim dokumentima, da životinje nisu označene, ili da životinje i proizvodi potječu iz zaraženog ili ugroženog područja, službene osobe policijske uprave takve pošiljke zadržavaju i o tome izvješćuju nadležni veterinarski ured.

XIII. VETERINARSKI PREGLED U PROMETU PREKO GRANICE REPUBLIKE HRVATSKE

1. Granična veterinarska postaja

Članak 72.

- (1) Unošenje pošiljaka živih životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje životinjskog podrijetla, stelje i sijena, kao i drugih predmeta kojima se može prenijeti zarazna ili nametnička bolest ili ugroziti zdravlje ljudi i životinja, dopušteni su samo na graničnim prijelazima određenim kao granične veterinarske postaje (u dalnjem tekstu: GVP).
- (2) Veterinarske preglede na GVP-u obavlja granični veterinarski inspektor.
- (3) O lokaciji i vrsti GVP-a odlučuje Vlada Republike Hrvatske.
- (4) GVP-i su pod nadzorom voditelja GVP-a, koji su odgovorni za njihov rad, uključujući odgovornost za redovito unošenje podataka u sve propisane baze podataka.
- (5) U GVP-u mora biti osiguran dovoljan broj graničnih veterinarskih inspektora i tehničkog osoblja.
- (6) GVP mora biti lociran na području carinskog tijela, što bliže ulaznoj točki na područje Republike Hrvatske.
- (7) GVP mora ispunjavati uvjete koje propisuje ministar.
- (8) GVP na kojoj je dopušteno unošenje pošiljaka životinja i proizvoda njihovog podrijetla, zaštićenih u skladu s odredbama Zakona o zaštiti prirode, mora ispunjavati uvjete koje propisuje ministar, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za poslove zaštite prirode.

2. Pregledi na GVP

Članak 73.

- (1) Unošenje pošiljaka iz članka 72. stavka 1. ovoga Zakona na područje Republike Hrvatske nije dozvoljeno bez veterinarskog pregleda, osim nekomercijalnog unošenja kućnih ljubimaca.
- (2) Veterinarski pregled iz stavka 1. ovoga članka može biti dokumentacijski, identifikacijski i fizički, od kojih je dokumentacijski pregled obvezan.
- (3) Pošiljke iz stavka 1. ovoga članka mogu se uvoziti na temelju rješenja Uprave, kojim se utvrđuju veterinarski uvjeti za uvoz pošiljaka.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, rješenje Uprave nije potrebno za određene pošiljke koje ne predstavljaju opasnost za prijenos zaraznih ili nametničkih bolesti, koje propisuje ministar.
- (5) Način pregleda iz stavka 2. ovoga članka za pojedine vrste pošiljaka te posebni postupak kod provoza propisuje ministar.
- (6) Carinarnica, odnosno carinska ispostava može obaviti carinski postupak i carinjenje pošiljke koja podliježe veterinarskom pregledu na temelju izdanog ZVDU i dokaza o uplaćenoj propisanoj pristojbi.
- (7) Nekomercijalno kretanje kućnih ljubimaca preko granice Republike Hrvatske obavlja se u skladu s odredbama propisa koji donosi ministar, a pregled obavljaju službenici Carinske uprave.

(8) Za obavljeni veterinarski pregled pošiljke u prometu preko granice Republike Hrvatske plaća se naknada koju propisuje ministar, a sredstva su namijenjena isključivo za financiranje troškova veterinarskih pregleda, certificiranja i službenoga veterinarskog nadzora.

3. Osoba odgovorna za pošiljku

Članak 74.

(1) Za pošiljke za koje je obvezan veterinarski pregled na GVP-u odgovara osoba odgovorna za pošiljku.

(2) Osoba odgovorna za pošiljku mora provesti sve propisane postupke u vezi s najavom pošiljke, predviđenjem pošiljke za pregled, plaćanjem naknade za veterinarski pregled te provesti mјere koje naredi granični veterinarski inspektor.

(3) Postupke iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.

4. Slobodne zone, slobodna skladišta, carinska skladišta i registrirani opskrbljivači brodova

Članak 75.

(1) Za pošiljke proizvoda, drugih roba koje sadrže sastojke životinjskog podrijetla, hrane za životinje i predmeta kojima se mogu prenositi zarazne ili nametničke bolesti ili ugroziti zdravlje ljudi i životinja, a koje se uvoze u slobodne zone, slobodna skladišta, carinska skladišta ili u slučaju registriranih opskrbljivača brodova te tvrtki za obavljanje poslova opskrbe plovila u Republici Hrvatskoj, primjenjuju se odredbe ovoga Zakona.

(2) Pošiljke iz stavka 1. ovoga članka nalaze se pod nadzorom graničnoga veterinarskog inspektora.

(3) Objekti iz stavka 1. ovoga članka, na temelju rješenja ravnatelja, moraju biti odobreni, odnosno registrirani u skladu s posebnim propisima.

(4) Upisnike odobrenih, odnosno registriranih objekata iz stavka 1. ovoga članka vodi Uprava.

Troškove izlaska graničnoga veterinarskog inspektora radi veterinarskog pregleda pošiljaka iz stavka 1. ovoga članka izvan mjesta u kojem je sjedište granične veterinarske inspekcije snosi podnositelj zahtjeva, u iznosu koji određuje ministar.

(5) Postupak veterinarskog pregleda za pojedine vrste pošiljaka iz ovoga članka propisuje ministar.

5. Pregled hrane za životinje neživotinjskog podrijetla kod uvoza

Članak 76.

Veterinarski pregled hrane za životinje neživotinjskog podrijetla, osim stelje i sijena, koja se uvozi i provozi, obavlja službeni veterinar na mjestu krajnjeg odredišta.

6. Odbijanje unošenja pošiljke

Članak 77.

(1) Granični veterinarski inspektor na GVP-u neće dozvoliti unošenje pošiljke na područje Republike Hrvatske, ako veterinarskim pregledom utvrdi:

– da pošiljka ili prijevozno sredstvo ne udovoljava propisanim uvjetima,

- da životinje nisu sposobne za nastavak prijevoza,
- da je pošiljka zaražena, sumnjava na zarazu ili da potječe iz zaraženog područja,
- da pošiljka dolazi iz zemlje koja se ne nalazi na listi zemalja iz koje je odobren uvoz ili provoz,
- da pošiljka iz uvoza nije proizvedena u izvoznom objektu odobrenom od strane Europske unije ili objektu kojega je odobrio ministar,
- da pošiljku ne prate propisani ili pravilno ispunjeni dokumenti,
- da uvozne pošiljke nisu usklađene s uvjetima za uvoz,
- da pošiljka može ugroziti zdravlje ljudi i životinja te da je izravno ugrožena dobrobit životinja,
- da su proizvodi životinjskog podrijetla i hrana za životinje higijenski neispravni,
- da životinje i proizvodi nisu označeni na propisani način te se ne može utvrditi identitet i sukladnost dokumenata i životinja, odnosno proizvoda životinjskog podrijetla ili druge robe u pošiljci,
- da proizvodi životinjskog podrijetla namijenjeni prehrani ljudi i hranidbi životinja sadrže radioaktivne tvari i rezidue u količinama iznad dopuštenih.

(2) Granični veterinarski inspektor na graničnoj veterinarskoj postaji može privremeno zabraniti unošenje pošiljaka ako treba otkloniti nedostatke na pošiljci ili dokumentima koji je prate.

(3) U slučaju kad granični veterinarski inspektor odbije unošenje pošiljke, to označava na ZVDU, u formi rješenja izdanog u skraćenom postupku, te određuje mjeru za postupanje s odbijenom pošiljkom.

(4) Uvjete iz ovoga članka propisuje ministar.

6. Postupanje graničnoga veterinarskog inspektora na GVP-u pri odbijanju unošenja pošiljke životinja

Članak 78.

(1) U slučaju odbijanja pošiljke životinja, granični veterinarski inspektor na ZVDU, u dogovoru s osobom odgovornom za pošiljku, određuje jednu od sljedećih mjera:

1. da se životinje smjesti u štale, hrane, napoje i po potrebi liječe,
2. da privremeno oduzme životinje i smjesti ih u karantenu ili izolira na GVP-u do dobivanja rezultata laboratorijskih pretraga,
3. da se životinje vrate u državu gdje je izdan certifikat ako zdravstveno stanje i uvjeti za zaštitu dobrobiti životinja to dopuštaju.

(2) U slučaju iz stavka 1. točke 3. ovoga članka granični veterinarski inspektor provodi sljedeće mjere:

1. putem raspoloživih baza podataka obavještava sve GVP-e o odbijanju pošiljke,
2. na svakoj stranici certifikata koji prati odbijenu pošiljku označava odbijanje pošiljke žigom.

(3) Ako vraćanje iz stavka 1. točke 3. ovoga članka nije moguće, posebno iz razloga zaštite dobrobiti životinja, granični veterinarski inspektor:

1. može narediti klanje životinja na temelju obavljenoga veterinarskog pregleda prije klanja,
2. ako nema druge mogućnosti, mora narediti usmrćivanje životinja i uništavanje lešina,
3. ako se radi o životnjama zaštićenim na temelju odredaba Zakona o zaštiti prirode, potrebno je o mjerama iz točaka 1. i 2. ovoga stavka obavijestiti tijelo nadležno za poslove zaštite prirode.

(4) Postupak, način označavanja i oblik žiga iz ovoga članka propisuje ministar.

7. Postupanje graničnoga veterinarskog inspektora na GVP-u pri odbijanju pošiljke proizvoda

Članak 79.

- (1) U slučaju odbijanja pošiljke proizvoda, granični veterinarski inspektor na ZVDU, u dogovoru s osobom odgovornom za pošiljku, naređuje jednu od sljedećih mjera:
1. da se pošiljka vrati, odnosno pošalje izvan područja Republike Hrvatske te u tom slučaju na svakoj stranici certifikata koji prati odbijenu pošiljku označi odbijanje pošiljke žigom,
 2. da se uništi u skladu s uvjetima koje propisuje ministar, u najbližem za to odobrenom objektu.
- (2) Granični veterinarski inspektor na GVP-u mora podatke o odbijenim pošiljkama proizvoda iz ovoga članka upisati u baze podataka kojima se osigurava da odbijena pošiljka ne može biti unesena na područje Republike Hrvatske na drugom GVP-u.
- (3) Postupak iz ovoga članka propisuje ministar.

8. Postupanje s unesenim pošiljkama proizvoda koje ne ispunjavaju uvjete za uvoz

Članak 80.

- (1) Ako se naknadnim laboratorijskim pretragama utvrde nepravilnosti glede pošiljke koja je unesena na područje Republike Hrvatske, službeni veterinar, u dogovoru s osobom odgovornom za pošiljku, odlučuje da se pošiljka:
1. pošalje izvan područja Republike Hrvatske najkasnije u roku od 30 dana, odnosno odmah, ako je ugroženo zdravlje ljudi ili životinja, ili
 2. uništi u najbližem za to odobrenom objektu.
- (2) Pošiljka se bezuvjetno uništava ako se ne pošalje izvan područja Republike Hrvatske u roku iz stavka 1. točke 1. ovoga članka.
- (3) Do konačne odluke pošiljka mora biti uskladištena pod nadzorom službenog veterinara na trošak osobe odgovorne za pošiljku.
- (4) Odredbe stavaka 1. i 2. ovoga članka ne primjenjuju se na pošiljke za koje granični veterinarski inspektor na GVP odobri unošenje s namjenom unaprijed najavljene uporabe odnosno uništavanja u skladu s posebnim propisom, pod uvjetom da nije ugroženo zdravlje ljudi ili životinja.
- (5) Uvjete iz ovoga članka propisuje ministar.

9. Unesene pošiljke koje nisu veterinarski pregledane

Članak 81.

- (1) Pošiljke koje su unesene na područje Republike Hrvatske, a da nije obavljen veterinarski pregled u skladu s odredbama ovoga Zakona, oduzimaju se, a službeni veterinar odlučuje o njihovom uništavanju ili vraćanju u skladu s odredbama članka 80. stavka 1. točkama 1. i 2. ovoga Zakona.
- (2) Postupak iz ovoga članka propisuje ministar.

10. Troškovi

Članak 82.

(1) Troškove koji nastaju provođenjem mjera propisanih odredbama ovoga Poglavlja, a nisu obuhvaćeni plaćanjem propisane naknade za veterinarski pregled, snosi osoba odgovorna za pošiljku te ne postoji obveza povrata za Republiku Hrvatsku.

(2) Troškove, koji nastaju provođenjem mjera iz stavka 1. ovoga članka za pošiljke u provozu, snosi pošiljatelj ili njegov predstavnik u Republici Hrvatskoj te ne postoji obveza povrata za Republiku Hrvatsku.

XIV. INSPEKCIJA ŽIVOTINJA ZA KLANJE I PROIZVODA ŽIVOTINSKOG PODRIJETLA NAMIJENJENIH PREHRANI LJUDI

Članak 83.

(1) Životinje za klanje podliježu veterinarskom pregledu prije i nakon klanja.

(2) Odgovorna osoba klaonice mora prijaviti klanje životinja nadležnom veterinaru najkasnije 24 sata prije klanja.

(3) Proizvode životinskog podrijetla dopušteno je stavlјati na tržište jedino ako su pregledani, proizvedeni i označeni u skladu s posebnim propisom koji uređuje posebna pravila i uvjete o higijeni hrane životinskog podrijetla kojih se moraju pridržavati subjekti u poslovanju s hranom.

(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka, ograničene količine tradicionalnih mesnih proizvoda, mlijeka i mliječnih proizvoda (sira), meda, jaja i drugih proizvoda proizvedenih na obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu dopušteno je stavlјati na tržište ako su proizvedeni u skladu s posebnim propisom.

(5) Uvjete za stavljanje na tržište proizvoda iz stavka 4. donosi ministar.

Članak 84.

(1) Veterinarskom pregledu iz članka 83. ovoga Zakona ne podliježe klanje svinja, ovaca, koza, peradi, kunića i uzgojene divljači ako te životinje ne pokazuju znakove poremećenog zdravlja, a meso i mesni proizvodi podrijetlom od navedenih životinja su namijenjeni potrošnji isključivo u vlastitom kućanstvu.

(2) Uvjete za klanje životinja iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

(3) Klanje kopitara i goveda mora se obaviti u klaonici uz obvezan veterinarski pregled i u slučajevima kada je njihovo meso namijenjeno potrošnji u vlastitom kućanstvu.

(4) Prilikom klanja životinja iz stavaka 1. i 3. ovoga članka potrebitno je obaviti omamljivanje životinja u skladu s odredbama propisa koji uređuju dobrobit životinja.

Članak 85.

(1) Klanje životinja koje pokazuju znakove poremećaja zdravstvenog stanja ili za koje postoji sumnja na bolest podliježe veterinarskom pregledu iz članka 83. ovoga Zakona i u slučaju kada je njihovo meso namijenjeno potrošnji u vlastitom kućanstvu.

(2) U slučaju klanja iz stavka 1. ovoga članka te u slučaju prisilnoga klanja:

– životinje mora pratiti veterinarska uputnica koju izdaje nadležni veterinar nakon pregleda,
– klaonica koju odredi nadležni/službeni veterinar dužna je primiti na klanje bolesnu životinju, odnosno trup i organe prisilno zaklanih životinja.

(3) Trupovi i organi prisilno zaklanih životinja mogu se otpremati u klaonicu samo u skladu s propisom koji uređuje posebna pravila, odnosno uvjete o higijeni hrane životinskog podrijetla, kojih se moraju pridržavati subjekti u poslovanju s hranom.

(4) Način obavljanja veterinarskog pregleda životinja i proizvoda životinskog podrijetla

namijenjenih prehrani ljudi iz članka 83. ovoga Zakona te način vođenja i sadržaj službene evidencije te obrasce uputnica iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 86.

Proizvodi životinjskog podrijetla koji su nakon veterinarskog pregleda, nadzora ili kontrole ocijenjeni zdravstveno ili higijenski neispravnim moraju se obilježiti, zaplijeniti, uništiti ili preraditi u skladu s propisom koji donosi ministar.

Članak 87.

(1) Posjednici životinja, veterinarski djelatnici te proizvođači životinjskih proizvoda, moraju se pridržavati propisanih preventivnih mjera i određenih rokova karencije, prilikom uporabe lijekova i drugih tvari koje se mogu prenijeti na životinske proizvode, kako bi se spriječila pojava nedopuštenih rezidua.

(2) Posjednik životinja dužan je posjedovati evidenciju o primjeni veterinarskih lijekova i veterinarsko-medicinskih proizvoda na životnjama čiji su proizvodi namijenjeni prehrani ljudi.

(3) Način vođenja evidencija iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar.

(4) Životinje namijenjene klanju mogu se otpremati u klaonicu samo ako postoji jamstvo posjednika/proizvođača da životinje nisu bile tretirane zabranjenim tvarima, a u slučaju liječenja da je proteklo propisano vrijeme karencije.

(5) Proizvodi životinjskoga podrijetla namijenjeni prehrani ljudi, koji sadrže ili sadrže u količinama većim od dopuštenih, rezidue i druge onečišćivače škodljive za ljudsko zdravlje ne smiju se stavljati u promet za javnu potrošnju.

(6) Maksimalno dopuštene količine rezidua i drugih onečišćivača u izlučevinama i tjelesnim tekućinama živih životinja, organima i tkivima zaklanih životinja i mesu, te sustav uzimanja uzorka, laboratorijske metode i ciljana tkiva za njihovo određivanje propisuje ministar.

(7) Radi zaštite javnoga zdravlja državni monitoring program sustavnoga praćenja rezidua i drugih za ljudsko zdravlje škodljivih onečišćivača, u proizvodima životinjskoga podrijetla koji su namijenjeni prehrani ljudi, propisuje ministar.

(8) Radi zaštite zdravlja ljudi mjere zabrane liječenja životinja određenim veterinarskim lijekovima, hormonima i drugim tvarima za koje se utvrdi da zaostajanjem u životinskom tkivu i organima te njihovim proizvodima mogu ugroziti zdravlje ljudi, donosi ministar.

(9) Program državnog monitoringa za praćenje antimikrobne rezistencije donosi ministar.

Članak 88.

U slučaju povećanog rizika od pojave oboljenja ljudi od trihineloze, ravnatelj može narediti obvezno klanje svinja u klaonici ili obvezan veterinarski pregled svinja koje se kolju u domaćinstvima.

XV. SUSTAV PROVEDBE VETERINARSKE DJELATNOSTI

Članak 89.

(1) Veterinarsku djelatnost obavljaju pravne osobe kao veterinarske ambulante, veterinarske stanice, veterinarske bolnice, veterinarske klinike, centri za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje te veterinarske ljekarne (u dalnjem tekstu: veterinarske organizacije), u skladu s odredbama ovoga Zakona.

- (2) Veterinarske organizacije iz stavka 1. ovoga članka osnivaju se kao trgovačka društva.
- (3) Pojedine poslove veterinarske djelatnosti, u skladu s odredbama ovoga Zakona, obavlja Veterinarski fakultet i Hrvatski veterinarski institut.
- (4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, pojedine poslove veterinarske djelatnosti može obavljati i veterinarska služba.
- (5) Pravne i fizičke osobe koje su osnovane za obavljanje veterinarske djelatnosti u zemlji članici EU mogu u Republici Hrvatskoj pružati usluge veterinarske djelatnosti pod uvjetima i na način koji odredi ministar.

Službeni laboratorijski

Članak 90.

- (1) Ministar ovlašćuje službene laboratorije za obavljanje analiza uzoraka uzetih provođenjem službenih kontrola u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Službeni laboratorijski moraju biti akreditirani u skladu s hrvatskim normama.
- (3) Postupak i način ovlašćivanja te uvjete kojima moraju udovoljavati laboratorijski iz stavka 1. ovoga članka, kao i obveze laboratorijski propisuje ministar.
- (4) Popis laboratorijski iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Referentni laboratorijski

Članak 91.

- (1) Za svaku metodu koja se provodi radi službene kontrole u skladu s odredbama ovoga Zakona ministar ovlašćuje jedan laboratorijski kao referentni laboratorijski za tu metodu. Jedan laboratorijski može biti referentan i za više metoda.
- (2) U slučaju kada u Republici Hrvatskoj za određenu metodu ne postoji laboratorijski koji ispunjava zahtjeve iz stavka 3. ovoga članka, ministar može za referentni laboratorijski odrediti laboratorijski izvan Republike Hrvatske.
- (3) Postupak i način ovlašćivanja te obveze referentnih laboratorijski propisuje ministar.
- (4) Popis referentnih laboratorijski iz stavka 1. ovoga članka objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Članak 92.

- (1) Veterinarsku djelatnost mogu obavljati i fizičke osobe u ambulantama veterinarske prakse (u dalnjem tekstu: veterinarska praksa), u skladu s odredbama ovoga Zakona, a upisuju se u upisnik koji vodi Uprava.
- (2) Obrazac i način vođenja upisnika iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Postupak osnivanja

Članak 93.

- (1) Veterinarsku organizaciju može osnovati pravna i fizička osoba.
- (2) Veterinarsku praksu može osnovati doktor veterinarske medicine (u dalnjem tekstu: veterinar).
- (3) Veterinarsku službu, kao unutarnju ustrojstvenu jedinicu, može osnovati Ministarstvo unutarnjih poslova, Ministarstvo obrane, pravna osoba koja obavlja djelatnost uzgoja stoke i

stočarske proizvodnje te druge pravne osobe koje ovu djelatnost ne obavljaju na profitnoj osnovi niti pružaju veterinarske usluge posjednicima životinja.

(4) Veterinarska organizacija, veterinarska praksa i veterinarska služba mogu se osnovati uz prethodno mišljenje Hrvatske veterinarske komore i veterinarsku suglasnost nadležnoga veterinarskog ureda.

(5) Veterinarska organizacija, veterinarska praksa i veterinarska služba mogu započeti obavljati djelatnost na temelju rješenja o udovoljavanju propisanim uvjetima uredenja objekata, prostora, prostorija, veterinarske opreme i stručnih djelatnika koje donosi ravnatelj, na prijedlog stručnog povjerenstva koje osniva.

(6) Uvjete iz stavka 5. ovoga članka i uvjete za izdavanje suglasnosti iz stavka 4. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 94.

(1) Na svim epizootiološkim područjima Republike Hrvatske mora se osigurati zaštita zdravlja životinja te provedba mjera veterinarskoga javnog zdravstva.

(2) Ako na određenom području nije osigurana zaštita zdravlja životinja te provedba mjera veterinarskoga javnog zdravstva, pravnu osobu za obavljanje veterinarske djelatnosti mora osnovati jedna ili više jedinica lokalne samouprave, u skladu s potrebama.

1. VETERINARSKE ORGANIZACIJE

a) Veterinarska ambulanta i veterinarska stanica

Članak 95.

(1) Veterinarska ambulanta i veterinarska stanica obavljaju u okviru svoje djelatnosti, ambulantno, kućnim posjetima i u gospodarskim objektima, sljedeće poslove:

1. provode propisana preventivna cijepljenja, propisane dijagnostičke i druge pretrage radi zaštite zdravlja životinja i ljudi te mjere za otkrivanje, suzbijanje, sprječavanje i iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti i zoonoza,
2. provode preventivna cijepljenja, dijagnostička i druga ispitivanja radi zaštite zdravlja životinja,
3. obavljaju pregledе oboljelih životinja i razudbe lešina, ispitivanja uzroka oboljenja ili uginuća životinja, osnovna laboratorijsko-dijagnostička ispitivanja te promatranje životinja,
4. otkrivaju i prijavljuju pojavu zarazne bolesti ili sumnju na pojavu zarazne ili nametničke bolesti,
5. liječe oboljele životinje, obavljaju kirurške, porodiljske i druge veterinarske zahvate na životinjama,
6. liječe neplodnost te provode umjetno osjemenjivanje životinja i prijenos oplođenih jajnih stanica (embriotransfer),
7. provode mjere veterinarske zaštite okoliša radi sprječavanja širenja i suzbijanja zaraznih ili nametničkih bolesti životinja (dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju i radiološku dekontaminaciju),
8. vode propisane evidencije i dokumentacije,
9. izdaju svjedodžbe o zdravstvenom stanju životinja, potvrde o zdravstvenom stanju pošiljaka životinja i zdravstvenoj ispravnosti pošiljaka životinjskih proizvoda, sjemena za umjetno osjemenjivanje, oplođenih jajnih stanica i druge potvrde kada je to ovim Zakonom određeno,
10. provode veterinarsko-stočarsko prosvjećivanje u svrhu očuvanja i unapređenja zdravlja,

- dobrobiti te reprodukcije životinja,
11. obavljaju propisane veterinarske preglede i kontrole,
12. provode, organiziraju i kontroliraju označivanje životinja te vode propisanu evidenciju i upisnik označenih životinja,
13. obavljaju i druge poslove određene svojim statutom, odnosno aktom o osnivanju, u skladu s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Poslove iz stavka 1. točaka 2., 3., 4., 5., 6. i 10. ovoga članka obavljaju veterinarske stanice i veterinarske ambulante na zahtjev posjednika životinja.
- (3) Poslove iz stavka 1. točaka 1., 7., 9., 11. i 12. ovoga članka te članka 12. ovoga Zakona može obavljati samo veterinarska ambulanta, odnosno veterinarska stanica koju na vrijeme od pet godina ovlasti Uprava kao ovlaštenu veterinarsku organizaciju.
- (4) Na epizootiološkim područjima na kojima su ovlaštene dvije ili više veterinarskih organizacija, posjednik životinje ima pravo jedanput godišnje izabrati organizaciju za obavljanje pojedinih poslova iz stavka 3. ovoga članka, u opsegu i pod uvjetima koje propisuje ministar.
- (5) Pojedine poslove iz stavka 3. ovoga članka koje mogu obavljati i druge veterinarske organizacije ili veterinarska praksa te uvjete za njihovo obavljanje propisuje ministar.
- (6) Rješenje o povjeravanju poslova iz stavka 5. ovoga članka donosi ravnatelj.
- (7) U slučaju kada se utvrdi da veterinarska organizacija ili veterinarska praksa iz stavka 5. ovoga članka povjerene poslove obavlja protivno odredbama ovoga Zakona, ravnatelj može staviti izvan snage rješenje o povjeravanju poslova.
- (8) Ovlaštena veterinarska organizacija iz stavka 3. ovoga članka mora osigurati obavljanje poslova svoje djelatnosti tijekom cijelog dana i udovoljavati posebnim uvjetima koje propisuje ministar.

Postupak dodjele javnih ovlasti

Članak 96.

- (1) Odluka o davanju ovlasti za obavljanje poslova iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona donosi se na temelju javnoga natječaja.
- (2) Javni natječaj iz stavka 1. ovoga članka raspisuje Uprava, a provodi ga povjerenstvo koje imenuje ravnatelj.
- (3) Odluku o davanju ovlasti najpovoljnijem ponuditelju Uprava donosi na prijedlog povjerenstva iz stavka 2. ovoga članka.
- (4) Na odluku iz stavka 3. ovoga članka može se podnijeti žalba Ministarstvu u roku od 15 dana od njezinog primitka.
- (5) Rješenje po žalbi iz stavka 4. ovoga članka Ministarstvo donosi u roku od 30 dana.
- (6) Ako se na javni natječaj ne javi niti jedan ponuditelj, odnosno ako se ponuditelj ne odabere, javni natječaj se poništava a ravnatelj određuje veterinarske organizacije koje su dužne provoditi mjere iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona, do donošenja odluke o davanju ovlasti na temelju ponovljenoga javnog natječaja koji se mora objaviti u roku od 60 dana.

Ugovor o povjeravanju poslova

Članak 97.

- (1) Ravnatelj, na temelju odluke iz članka 96. stavka 3. ovoga Zakona, s ovlaštenom pravnom osobom sklapa ugovor o povjeravanju poslova.
- (2) Ugovor iz stavka 1. ovoga članka obvezno sadrži odredbe o:

- vrsti i opsegu povjerenih poslova,
- nazivu jedne ili više epizootioloških jedinica na kojima se obavljaju povjereni poslovi,
- početku i trajanju ovlasti za obavljanje poslova,
- načinu i uvjetima obavljanja poslova,
- osiguravanju finansijskih sredstava za obavljanje poslova,
- mogućnosti i razlozima otkaza ugovora prije isteka vremena,
- uvjetima za jednostrani raskid ugovora,
- odgovornosti u obavljanju povjerenih poslova,
- drugim pravima i obvezama ugovornih strana.

Prestanak ugovora

Članak 98.

- (1) Ugovor o povjeravanju poslova iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona prestaje protekom vremena na koji je sklopljen, otkazom ili raskidom.
- (2) Uprava može i prije isteka roka otkazati ugovor, bez otkaznog roka ili uz otkazni rok, ako utvrdi da ovlaštena veterinarska organizacija:
- ne obavlja ili nepotpuno obavlja povjerenе poslove,
 - obavlja povjerenе poslove protivno ugovornim odredbama.
- (3) U slučaju iz stavka 1. ili 2. ovoga članka, Uprava stavlja izvan snage odluku iz članka 96. stavka 3. ovoga Zakona te određuje veterinarsku organizaciju koja je dužna provoditi mjere iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona, do donošenja odluke o davanju ovlasti na temelju novoga javnog natječaja koji se mora objaviti u roku od 60 dana.

Upisnik ovlaštenih veterinarskih organizacija

Članak 99.

- (1) Ovlaštene veterinarske organizacije upisuju se u upisnik koji vodi Uprava.
- (2) Oblik, sadržaj i način vođenja upisnika iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.
- (3) Popis ovlaštenih veterinarskih organizacija objavljuje se u »Narodnim novinama«.

Članak 100.

- (1) Za dobivenu ovlast iz članka 95. stavka 3. ovoga Zakona ovlaštena veterinarska organizacija ne plaća posebnu naknadu.
- (2) Za obavljanje povjerenih poslova ovlaštene veterinarske organizacije odgovorne su Upravi.

b) Veterinarska bolnica i veterinarska klinika

Članak 101.

- (1) Veterinarska bolnica i veterinarska klinika, u okviru svoje djelatnosti, obavljaju stacionarno liječenje i njegu bolesnih i ozlijedenih životinja.
- (2) Veterinarska bolnica i veterinarska klinika obavljaju:
1. pregled oboljelih životinja i ispituju uzrok oboljenja,
 2. liječenje oboljelih životinja te kirurške, porodiljske i druge veterinarske zahvate,
 3. liječenje neplodnosti,

4. umjetno osjemenjivanje životinja,
5. pojedine poslove u provedbi određenih mjera iz članka 12. ovoga Zakona, u skladu s člankom 95. stavkom 3. ovoga Zakona,
6. savjetovanje posjednika životinja radi očuvanja zdravlja životinja,
7. vođenje propisanih evidencija i dokumentacije,
8. druge poslove određene statutom, u skladu s odredbama ovoga Zakona,
9. iz djelokruga svoga rada, izdavanje svjedodžbi o zdravstvenom stanju životinja.

c) Centri za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje

Članak 102.

(1) Centri za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje mogu obavljati:

1. proizvodnju uzgojno valjanih životinja,
2. reproduksijsko testiranje rasplodnjaka,
3. umjetno osjemenjivanje životinja,
4. pružanje stručne pomoći u provođenju umjetnog osjemenjivanja i suzbijanja neplodnosti životinja,
5. poslove zaštite zdravlja vlastitih životinja i njihove reproduksijske sposobnosti,
6. poslove laboratorijske dijagnostike i analize sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica,
7. edukaciju u području umjetnog osjemenjivanja i reprodukcije stoke,
8. informatičku obradu i analizu podataka iz područja reprodukcije životinja,
9. praćenja i znanstvenog istraživanja u svezi s razmnožavanjem i genetikom kod životinja,
10. druge poslove u svezi s unapređenjem veterinarstva i stočarstva, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Centri iz stavka 1. ovoga članka na temelju rješenja ravnatelja o odobravanju djelatnosti upisuju se u Upisnik koji vodi Uprava.

(3) Centri iz stavka 1. ovoga članka moraju udovoljavati posebnim uvjetima koje propisuje ministar, a u slučaju ako obavljaju djelatnost iz članka 31. stavaka 1. i 5. ovoga Zakona, moraju udovoljavati i uvjetima propisanim stvcima 4. i 8. navedenoga članka.

d) Veterinarska ljekarna

Članak 103.

Veterinarska ljekarna se osniva u skladu s odredbama posebnog propisa, radi opskrbe veterinarskih organizacija i posjednika životinja veterinarskim lijekovima, pomoćnim ljekovitim sredstvima, sredstvima za njegu i zaštitu životinja, veterinarskim instrumentima i opremom te hranom za životinje.

2. VETERINARSKI FAKULTET I HRVATSKI VETERINARSKI INSTITUT

a) Veterinarski fakultet

Članak 104.

Veterinarski fakultet za potrebe veterinarstva i u svrhu unapređivanja veterinarske djelatnosti i znanstveno-nastavnog rada obavlja sljedeće poslove:

1. kliničku, laboratorijsku i terensku dijagnostiku bolesti životinja,

2. liječenje životinja,
3. razudbu lešina te patohistološke pretrage životinjskih organa,
4. istraživanja, unapređuje i primjenjuje metode kemijskih, histoloških, bioloških, histokemijskih, ekoloških, mikrobioloških, uroloških, parazitoloških, radijacijskih, radio-kemijskih i drugih analiza organa životinja, krvi, krvnog seruma, izlučevina životinja, hrane za životinje, hrane životinskog podrijetla, drugih bioloških supstrata, tla, vode, i zraka te o njima daje stručna mišljenja,
5. izradu studija, elaborata i projektne dokumentacije na području veterinarstva, uzgoja, proizvodnje, hranidbe te prerade i prometa životinja te proizvoda životinskog podrijetla,
6. istraživanja, praćenje i analiziranje pojave kretanja zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja, planira i predlaže mjere dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije radi sprječavanja širenja i suzbijanja zaraznih, nametničkih i drugih bolesti,
7. djelatnosti iz područja lovstva, akvatičnih organizama i korisnih kukaca,
8. vještačenja i izrade ekspertiza iz područja veterinarstva, uzgoja, proizvodnje, hranidbe te prerade i prometa životinja te proizvoda životinskog podrijetla za potrebe sudstva te pravnih i fizičkih osoba,
9. istraživanja i proizvodnju farmaceutskih, bioloških i biocidnih sredstava za potrebe registracije, liječenja životinja i suzbijanja bolesti životinja,
10. ocjenjivanje zdravstvene ispravnosti i kakvoće hrane životinskog podrijetla i drugih proizvoda životinskog podrijetla, o čemu daje stručne ocjene i mišljenja,
11. istraživanja uvjeta smještaja u objektima za uzgoj životinja, o čemu daje stručne ocjene i mišljenja,
12. istraživanja, pripremu i primjenu mjera za unapređivanje dobrobiti životinja,
13. praćenje, analizu i ocjenu utjecaja okoliša na zdravstveno stanje životinja i utjecaj životinja na okoliš,
14. propisana preventivna cijepljenja i propisane dijagnostičke pretrage u svrhu edukacije studenata,
15. davanje stručne pomoći veterinarskim organizacijama i uzgajivačima životinja te proizvođačima hrane životinskog podrijetla, hrane za životinje i lijekova za uporabu u veterini,
16. organizira i zajedno s Hrvatskom veterinarskom komorom, Upravom i Hrvatskim veterinarskim institutom, provodi program obveznoga stručnog usavršavanja veterinara.

b) Hrvatski veterinarski institut

Članak 105.

Hrvatski veterinarski institut za potrebe veterinarstva:

1. obavlja terensku i laboratorijsku dijagnostiku zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
2. prati, analizira i proučava stanje glede pojava, kretanja, suzbijanja i iskorjenjivanja zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
3. planira i predlaže preventivna cijepljenja te dijagnostičke pretrage životinja,
4. planira i predlaže mjere dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije radi sprječavanja širenja i suzbijanja zaraznih bolesti životinja,
5. istražuje načine zaštite od zoonoza,
6. istražuje, unapređuje i primjenjuje metode otkrivanja, suzbijanja i prevencije zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
7. istražuje, unapređuje, proizvodi i primjenjuje biološka i farmaceutska sredstva za dijagnostiku, profilaksu i terapiju,

8. obavlja laboratorijske pretrage proizvoda životinjskog podrijetla radi utvrđivanja njihove zdravstvene ili higijenske ispravnosti,
9. istražuje, unapređuje i primjenjuje metode otkrivanja, suzbijanja i prevencije zaraznih, nametničkih i drugih bolesti životinja,
10. istražuje, unapređuje, priprema i primjenjuje nova imunološka sredstva za zaštitu zdravlja životinja,
11. prati, analizira i ocjenjuje utjecaj okoliša na zdravstveno stanje životinja,
12. istražuje zoohigijenske uvjete u objektima za uzgoj stoke i stočarsku proizvodnju,
13. obavlja laboratorijske pretrage hrane životinjskoga podrijetla i drugih proizvoda životinjskog podrijetla radi utvrđivanja zdravstvene ispravnosti,
14. obavlja laboratorijske pretrage na rezidue i druge biološki aktivne tvari u životnjama, mesu i ostaloj hrani životinjskog podrijetla,
15. obavlja kontrolu radioaktivnih tvari u životnjama, mesu i proizvodima životinjskog podrijetla te hrani za životinje,
16. obavlja toksikološke pretrage životinja, proizvoda životinjskoga podrijetla i hrane za životinje,
17. obavlja ispitivanja i kontrolu kakvoće lijekova za uporabu u veterini, u proizvodnji i prometu,
18. istražuje, unapređuje i primjenjuje razvojne metode tehnologije i kontrole hrane životinjskog podrijetla, hrane za životinje te lijekova za uporabu u veterini,
19. istražuje, unapređuje i pruža stručnu pomoć u svezi s inspekcijom životinja, inspekcijom hrane životinjskog podrijetla i hrane za životinje,
20. pruža stručnu pomoć veterinarskim organizacijama i uzgajateljima životinja te proizvođačima hrane životinjskog podrijetla, hrane za životinje i lijekova za uporabu u veterini,
21. obavlja i druge poslove odredene statutom, u skladu s odredbama ovoga Zakona,
22. s Hrvatskom veterinarskom komorom i Upravom, sudjeluje u provedbi programa obveznoga stručnog usavršavanja veterinara.

3. VETERINARSKA PRAKSA

Članak 106.

(1) Veterinarsku praksu veterinar može obavljati pod sljedećim uvjetima:

1. da ima hrvatsko državljanstvo,
 2. da ima potpunu poslovnu sposobnost,
 3. da mu pravomoćnom sudskom presudom ili odlukom drugoga nadležnog tijela nije izrečena mjera zabrane obavljanja veterinarske djelatnosti,
 4. da nije u radnom odnosu,
 5. da ima odobrenje za rad (u dalnjem tekstu: licencija) Hrvatske veterinarske komore.
- (2) Iznimno od odredbe stavka 1. točke 1. ovoga članka, priznaje se i državljanstvo države članice Europske unije.
- (3) Veterinarsku praksu veterinar može obavljati samo u jednoj veterinarskoj ambulanti.

Članak 107.

- (1) U veterinarskoj praksi mogu se obavljati poslovi iz članka 95. stavka 1. ovoga Zakona, osim poslova navedenih u stavku 1. točkama 1., 7., 9., 11. i 12. istoga članka.
- (2) U veterinarskoj praksi ne mogu se obavljati poslovi u provedbi mjera iz članka 12. ovoga Zakona, osim u slučaju iz članka 95. stavka 5. ovoga Zakona.

Članak 108.

U obavljanju veterinarske prakse veterinar mora:

- 1) na zahtjev posjednika životinje pružiti zdravstvenu pomoć ili drugu veterinarsku uslugu u okviru odobrenе djelatnosti,
- 2) sudjelovati, na poziv Uprave, u sprječavanju i suzbijanju zaraznih bolesti,
- 3) voditi propisanu dokumentaciju i evidencije,
- 4) davati podatke o svom radu na zahtjev Uprave,
- 5) obavljati poslove zdravstvene zaštite životinja u skladu s pravilima struke i kodeksom veterinarske etike.

4. VETERINARSKA SLUŽBA

Članak 109.

- (1) Veterinarska služba obavlja veterinarsku djelatnost u objektima i na životinjama u posjedu tijela državne uprave, odnosno pravne osobe kod koje je osnovana.
- (2) Veterinarska služba ne može obavljati poslove iz članka 12. i članka 95. stavka 1. točaka 1., 7., 9. i 11. ovoga Zakona.
- (3) Iznimno od odredbe stavka 2. ovoga članka, pojedine poslove u provedbi mjera iz članka 12. ovoga Zakona, ravnatelj, bez provedbe javnog natječaja, rješenjem može povjeriti veterinarskoj službi, ako udovoljava posebnim uvjetima koje propisuje ministar.
- (4) U slučaju kada se utvrdi da veterinarska služba iz stavka 3. ovoga članka povjerene poslove obavlja protivno odredbama ovoga Zakona, ravnatelj može staviti izvan snage rješenje o povjeravanju poslova.

5. IZVJEŠĆIVANJE O OBavljanju POSLOVA VETERINARSKE DJELATNOSTI

Članak 110.

- (1) Veterinarska organizacija, veterinarska praksa i veterinarska služba dužne su Upravi podnositi izvješća o obavljanju veterinarske djelatnosti.
- (2) Veterinarski fakultet, Hrvatski veterinarski institut i Hrvatska veterinarska komora dužni su Upravi podnositi izvješća o obavljanju poslova za potrebe veterinarstva utvrđenih odredbama ovoga Zakona.
- (3) Sadržaj, oblik i način podnošenja izvješća iz ovoga članka te rokove njihova dostavljanja propisuje ministar.

6. VETERINARSKI DJELATNICI

Članak 111.

- (1) Izravno poslove veterinarstva iz članka 3. stavka 1. ovoga Zakona obavljaju veterinarski djelatnici: veterinari i veterinarski tehničari, a određene specijalizirane poslove u veterinarskoj dijagnostici i analitici i stručnjaci drugih struka.
- (2) Postavljanje dijagnoze, propisivanje lijeka, liječenje, kirurške, porodiljske i druge zahvate na životinjama, promet veterinarskih lijekova, veterinarski pregled i kontrolu te druge poslove veterinarskoga javnog zdravstva mogu obavljati samo veterinari.
- (3) Veterinari iz stavka 2. ovoga članka mogu obavljati poslove veterinarske djelatnosti samo uz licenciju, koju izdaje Hrvatska veterinarska komora na vrijeme od pet godina.

- (4) Postupak, uvjete i način izdavanja, produljivanja i oduzimanja licencije propisuje ministar.
- (5) Poslove tehničke naravi, umjetno osjemenjivanje, dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju te higijeničarske i druge poslove veterinarstva koji nisu sadržani u odredbi stavka 2. ovoga članka obavljaju veterinarski tehničari, po nalogu veterinara i prema pravilima struke.

7. HRVATSKA VETERINARSKA KOMORA

Članak 112.

- (1) Hrvatska veterinarska komora je udruga veterinara kojoj je temeljna zadaća promicanje veterinarstva i zastupanje interesa u području veterinarstva.
- (2) Članovi Hrvatske veterinarske komore su veterinari koji obavljaju poslove veterinarske djelatnosti na području Republike Hrvatske.
- (3) Hrvatska veterinarska komora je pravna osoba, a članstvo u Komori je obvezno.

Članak 113.

- (1) Djelatnost, tijela upravljanja, ustrojstvo i način rada Hrvatske veterinarske komore određeni su statutom koji nadležno tijelo Komore donosi uz prethodnu suglasnost ministra.
- (2) Hrvatska veterinarska komora svoju djelatnost obavlja samostalno, u skladu s donesenim statutom te odredbama ovoga Zakona.

Članak 114.

- (1) Zadaće Hrvatske veterinarske komore jesu:
1. promicanje i zastupanje interesa u području veterinarstva,
 2. vođenje upisnika članova,
 3. skrb o poštivanju pravila kodeksa veterinarske etike i poduzimanje odgovarajućih mjera u slučaju njihova kršenja,
 4. davanje mišljenja za osnivanje i prestanak obavljanja djelatnosti veterinarskih organizacija, privatne prakse i veterinarskih službi,
 5. izdavanje, produljivanje i oduzimanje licencija,
 6. davanje mišljenja u postupku donošenja akata kojima se uređuju pitanja, uvjeti i način obavljanja veterinarske djelatnosti,
 7. u suradnji s komorama koje predstavljaju interes veterinarskih organizacija i subjekata u poslovanju s hranom te hranom za životinje, određivanje kriterija za cijene veterinarskih usluga ukoliko se iste ne financiraju iz državnog proračuna i ne provode u sklopu obveznih mjera koje propisuje Ministarstvo,
 8. organiziranje i provođenje, s Veterinarskim fakultetom, Hrvatskim veterinarskim institutom i Upravom, obveznoga stručnog usavršavanja veterinara te skrb o stručnom ospozobljavanju i usavršavanju veterinarskih djelatnika i zastupanje njihovih interesa,
 9. utvrđivanje i nadziranje načina promidžbe veterinarskih organizacija i veterinarske prakse,
 10. organiziranje znanstvenih i stručnih skupova,
 11. drugi poslovi određeni statutom.
- (2) Poslovi iz točaka 5. i 9. ovoga članka obavljaju se kao javna ovlast, a akti koje u tom svojstvu izdaje Hrvatska veterinarska komora su javne isprave.

8. NADZOR NAD STRUČNIM RADOM U OBAVLJANJU VETERINARSKE DJELATNOSTI

Članak 115.

- (1) Nadzor nad stručnim radom u obavljanju veterinarske djelatnosti, u skladu s godišnjim programom nadzora ili po ukazanoj potrebi, provodi Hrvatska veterinarska komora.
- (2) Nadzor iz stavka 1. ovoga članka provodi povjerenstvo sastavljeno od istaknutih stručnjaka pojedinih područja veterinarske djelatnosti, nadležnog državnog veterinarskog inspektora i predstavnika Hrvatske veterinarske komore.
- (3) Povjerenstvo iz stavka 2. ovoga članka osniva predsjednik Hrvatske veterinarske komore.
- (4) Povjerenstvo iz stavka 2. ovoga članka, nakon obavljenog nadzora, podnosi predsjedniku Hrvatske veterinarske komore izvješće o činjenicama, ocjeni stručnosti i uspješnosti rada, utvrđenim nedostacima, njihovim uzrocima i posljedicama, kao i prijedlog za poduzimanje određenih mjeru.
- (5) Hrvatska veterinarska komora može privremeno ili trajno oduzeti licenciju veterinaru ako su nadzorom iz stavka 1. ovoga članka utvrđeni nedostaci takve naravi da bi daljnje obavljanje poslova moglo prouzročiti štetne posljedice ili opasnost po zdravlje ljudi ili životinja.
- (6) O obavljenim nadzorima te poduzetim mjerama iz stavaka 4. i 5. ovoga članka Hrvatska veterinarska komora izvješćuje Upravu.
- (7) Uvjete i način rada te naknade i nagrade u svezi s radom povjerenstva iz stavka 2. ovoga članka propisuje Hrvatska veterinarska komora.

XVI. NAKNADE I TROŠKOVI

a) Naknade

Članak 116.

- (1) Za financiranje troškova veterinarskih pregleda, certificiranja i službenoga veterinarskog nadzora iz ovoga Zakona te za provedbu monitoringa obračunavaju se i prikupljaju pristojbe i naknade.
- (2) Uprava nadzire plaćanje, obveznike za plaćanje pristojbi i naknada, kao i obračunavanje pristojbi i naknada u slučaju ako navedene poslove ne obavlja neposredno.
- (3) Na sva pitanja pristojbi i naknada koja nisu uređena ovim Zakonom primjenjuju se propisi o oporezivanju.
- (4) Sredstva prikupljena u skladu s odredbama ovoga članka prihod su državnog proračuna za posebne namjene, a namijenjena su isključivo za financiranje troškova veterinarskih pregleda, certificiranja i službenoga veterinarskog nadzora.
- (5) Iznimno od stavka 4. ovoga članka, dio sredstava prikupljenih u skladu s odredbama ovoga članka može se koristiti i za financiranje mjera zdravstvene zaštite životinja propisanih odredbama ovoga Zakona.
- (6) Troškovi i naknade pravnih i fizičkih osoba ovlaštenih za provedbu poslova iz stavka 1. ovoga članka financiraju se s pozicije državnog proračuna za financiranje službenih kontrola.
- (7) Kriterije za određivanje visine pristojbi, visinu naknada te način njihovog obračunavanja i plaćanja propisuje ministar.

b) Troškovi u veterinarstvu

Članak 117.

Na posebnoj poziciji državnog proračuna osiguravaju se sredstva za financiranje mjera zdravstvene zaštite životinja namijenjena za:

1. podmirenje troškova za suzbijanje određenih zaraznih ili nametničkih bolesti iz ovoga Zakona, i to:
 - isplatu naknada za usmrćene ili zaklane životinje te za uništene, odnosno oštećene predmete tijekom provođenja naređenih mjer,
 - preventivna cijepljenja i dijagnostička ispitivanja,
 - zaprečivanje zaraženog ili ugroženog područja,
 - dezinfekciju, dezinsekciju, deratizaciju,
 - troškove skupina veterinara i drugih veterinarskih djelatnika,
 - uništavanje lešina životinja,
 - za nabavu i uskladištenje te nadopunjavanje minimalno potrebne opreme za krizne stožere, osnovane za provedbu križnih planova,
2. osiguravanje zaliha cjepiva, odnosno njegova interventnog uvoza te pristup međunarodnim bankama cjepiva,
3. podmirenje troškova utvrđivanja pojave zarazne ili nametničke bolesti i laboratorijske dijagnostičke pretrage zaraznih ili nametničkih bolesti životinja,
4. podmirenje troškova tiskanja i distribucije propisanih obrazaca, evidencija i druge dokumentacije,
5. razvitak i primjenu novih dijagnostičkih i analitičkih postupaka,
6. provođenje državnog monitoringa propisanog veterinarskim propisima,
7. druge svrhe u svezi s kontrolom bolesti i dobrobiti životinja.

Članak 118.

(1) Jedinice lokalne samouprave i Grad Zagreb, utvrđuju visinu naknade za sakupljanje i odvoz lešina i nusproizvoda životinjskog podrijetla koji nisu za prehranu ljudi na uništavanje toplinskom preradom, osim iz objekata iz članaka 38., 39. i 40. ovoga Zakona.

(2) Sredstva ostvarena od naknada iz stavka 1. ovoga članka prihod su higijeničarskih službi, odnosno pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju navedene poslove.

Članak 119.

Posjednik životinje snosi sve troškove preventivnog cijepljenja, dijagnostičkog i drugog ispitivanja, kao i sve druge troškove u svezi s provedbom mjer koje su propisane ili naređene u skladu s odredbama ovoga Zakona, osim ako se radi o suzbijanju zaraznih ili nametničkih bolesti u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ako je naredbom iz članka 12. ovoga Zakona drukčije određeno.

Članak 120.

(1) Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 117. ovoga Zakona, troškovi prijevoza i toplinske prerade lešina goveda, kopitara, svinja, koza i ovaca podmiruju se iz sredstava državnog proračuna, osim:

- a) pravnim osobama koje se bave organiziranim stočarskom proizvodnjom,
- b) centrima za reprodukciju i umjetno osjemenjivanje,
- c) za uvezene životinje u karanteni,
- d) pravnim i fizičkim osobama koje se bave trgovinom životinja, a nemaju vlastitu proizvodnju,
- e) vlasnicima životinja koji u propisanim rokovima nisu obavili naređene mjere.

(2) Posjednik životinje snosi troškove dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije dvorišta, obora i staja, ako odredbama ovoga Zakona nije drugčije određeno.

XVII. UPRAVNI I INSPEKCIJSKI NADZOR

1. Zajedničke odredbe

Članak 121.

Upravni nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja Ministarstvo.

Članak 122.

(1) Inspeksijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provode državni veterinarski inspektor i granični veterinarski inspektori (u dalnjem tekstu: veterinarski inspektor), službeni veterinari i drugi državni službenici koje za to ovlasti ministar.

(2) Radi obavljanja poslova iz djelokruga veterinarske inspekcije ustrojavaju se područne jedinice Ministarstva: veterinarski uredi i granične veterinarske postaje.

Članak 123.

(1) Veterinarski inspektor pri provedbi inspeksijskog nadzora vode postupak, sastavljaju zapisnik i donose rješenja kada su za to ovlašteni odredbama ovoga Zakona te propisima donesenim na temelju ovoga Zakona.

(2) Inspektore iz stavka 1. ovoga članka imenuje i razrješuje ministar.

Članak 124.

(1) Inspeksijski nadzor iz članka 123. ovoga Zakona podrazumijeva veterinarsko-sanitarni, odnosno veterinarsko-zdravstveni nadzor (u dalnjem tekstu: veterinarski nadzor) koji se provodi nad životnjama, proizvodima životinjskog podrijetla, hrane za životinje, kvalitetom hrane životinjskog podrijetla i hrane za životinje, nusproizvodima životinjskog podrijetla; nad objektima, opremom, sredstvima te uvjetima za držanje, uzgoj i proizvodnju životinja i proizvoda životinjskog podrijetla; nad provođenjem pokusa na životnjama; nad provođenjem naređenih mjera za sprječavanje, otkrivanje i suzbijanje zaraznih bolesti životinja; nad sredstvima za prijevoz i uvjetima prijevoza te objektima, uvjetima i opremom za promet životinja i proizvoda životinjskog podrijetla i nusproizvoda životinjskog podrijetla; nad objektima, opremom, uvjetima i načinom rada veterinarskih organizacija, privatne prakse i veterinarske službe u obavljanju zdravstvene zaštite životinja, nad dobivanjem, proizvodnjom, skladištenjem sjemena za umjetno osjemenjivanje i oplođenih jajnih stanica, nad uvjetima skladištenja i uporabe veterinarskih lijekova i veterinarsko-medicinskih proizvoda, kao i nad svim drugim objektima, sredstvima, predmetima i opremom, koji mogu biti prijenosnici zaraznih bolesti životinja ili na drugi način ugrožavati njihovo zdravlje i zdravlje ljudi.

(2) Veterinarski nadzor hrane za životinje obuhvaća objekte i prostorije subjekata u poslovanju s hranom za životinje u kojima oni obavljaju djelatnost proizvodnje, prerade, skladištenja, pakiranja, prodaje i opskrbe hranom za životinje, ljekovitom hranom za životinje i hranom za posebne hranidbene potrebe životinja ili bilo koju drugu djelatnost s hranom za

životinje i ljekovitom hranom za životinje, prijevoz hrane za životinje i ljekovite hrane za životinje, hranu za životinje, ljekovitu hranu za životinje i hranu za posebne hranidbene potrebe životinja, vodu za napajanje životinja, hranidbu životinja, uvezenu hranu za životinje i ljekovitu hranu za životinje te hranu za životinje i ljekovitu hranu za životinje namijenjenu izvozu, a provodi se u skladu s odredbama ovoga Zakona, Zakona o hrani te drugih posebnih propisa ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 125.

Za veterinarskog inspektora može se imenovati osoba koja pored općih uvjeta propisanih za prijam u državnu službu ispunjava i sljedeće uvjete:

1. ima visoku stručnu spremu veterinarske struke,
2. ima položen državni stručni ispit za veterinarskog inspektora, odnosno službenog veterinara,
3. ima najmanje 5 godina staža u struci.

Članak 126.

(1) Pravne i fizičke osobe čiji rad podliježe nadzoru veterinarskog inspektora dužne su omogućiti obavljanje nadzora, pružiti potrebne podatke i obavijesti te osigurati uvjete za nesmetan rad.

(2) Pravne i fizičke osobe iz stavka 1. ovoga članka dužne su privremeno obustaviti poslovanje nadziranog objekta za vrijeme inspekcijskog nadzora ako veterinarski inspektor u protivnom nije u mogućnosti obaviti inspekcijski nadzor.

(3) Pravne i fizičke osobe dužne su, na zahtjev veterinarskog inspektora, u primjerenom roku dostaviti ili pripremiti podatke i materijale koji su mu potrebni za obavljanje poslova inspekcijskog nadzora.

(4) Niti jedna informacija koja se odnosi na poslovanje pravnih i fizičkih osoba čiji rad podliježe nadzoru veterinarskog inspektora do koje je tijekom službenih kontrola došao veterinarski inspektor ili službeni veterinar, ne smije biti otkrivena bez pisanog pristanka nadziranih osoba, osim:

- kad je to neophodno za provedbu odredaba ovoga Zakona i kada to odobri ministar,
- kad je to potrebno za vođenje postupka koji se vodi po podnesenoj kaznenoj prijavi ili zahtjevu za pokretanje prekršajnog postupka, nakon provedenoga inspekcijskog nadzora.

Članak 127.

(1) Ako veterinarski inspektor u obavljanju inspekcijskog nadzora utvrdi da ovaj Zakon ili drugi propis na temelju kojeg je ovlašten postupati nije primjenjen ili da nije pravilno primijenjen, naredit će rješenjem otklanjanje utvrđene nepravilnosti, određujući rok u kojem se nepravilnosti moraju otkloniti.

(2) Veterinarski inspektor rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi bez odgađanja, a najkasnije u roku 15 dana od dana provedenog nadzora.

(3) Inspekcijski nadzor provodi se u skladu s odredbama Zakona o općem upravnom postupku ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Članak 128.

(1) U obavljanju inspekcijskog nadzora veterinarski inspektor može privremeno oduzeti, do donošenja rješenja o počinjenom prekršaju ili presude o kaznenom djelu, dokumentaciju i

predmete koji u prekršajnom ili sudskom postupku mogu poslužiti kao dokaz.

(2) O privremenom oduzimanju dokumentacije ili predmeta iz stavka 1. ovoga članka izdaje se potvrda.

(3) U slučaju postupanja iz stavka 1. ovoga članka, kaznena prijava ili zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka mora se podnijeti u roku od 48 sati, a nadležno tijelo po prijavi ili zahtjevu postupa žurno.

Članak 129.

(1) Protiv rješenja Ministarstva, Uprave i ravnatelja nije dopuštena žalba već se može pokrenuti upravni spor.

(2) Protiv rješenja veterinarskog inspektora donesenog u prvom stupnju može se izjaviti žalba u roku od osam dana od dana dostave rješenja, koja ne zadržava izvršenje rješenja i o kojoj rješava Uprava.

(3) Protiv rješenja službenog veterinara donesenog u prvom stupnju može se izjaviti žalba u roku od osam dana od dana dostave rješenja, koja ne zadržava izvršenje rješenja i o kojoj rješava Uprava.

Članak 130.

(1) Izvršno rješenje veterinarskog inspektora kojem je predmet nenovčana obveza i koje se prema prirodi obveze može izvršiti prisilom, izvršit će se na navedeni način.

(2) Ako se rješenje ne može izvršiti u skladu s odredbom stavka 1. ovoga članka, veterinarski inspektor prisilit će izvršenika na ispunjenje obveze novčanim kaznama.

(3) Prisilna novčana kazna iz stavka 2. ovoga članka izriče se u iznosu od 10.000,00 kuna za nadziranu pravnu osobu, ili 5.000,00 kuna za nadziranu fizičku osobu.

Članak 131.

Ako veterinarski inspektor obavljanjem nadzora utvrdi da je počinjen prekršaj ili kazneno djelo dužan je bez odgode, a najkasnije u roku od petnaest dana, podnijeti zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka ili kaznenu prijavu.

Članak 132.

(1) Veterinarski inspektor o obavljenim nadzorima vodi očeviđnik.

(2) Sadržaj, oblik i način vođenja očeviđnika službenih veterinara i veterinarskih inspektora iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar.

Članak 133.

(1) Kad je za obavljanje poslova inspekcijskog nadzora potrebno uzeti uzorke i izvršiti analizu, veterinarski inspektor / službeni veterinar ovlašten je uzeti uzorke i dostaviti ih na laboratorijske pretrage u laboratorije utvrđene u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Veterinarski inspektor/službeni veterinar dužan je u slučaju iz stavka 1. ovoga članka izvijestiti stranku, da za slučaj njezinog zahtjeva za ponovnom analizom, istodobno s uzimanjem uzorka za analizu, mora uzeti i uzorak za ponovnu analizu.

(3) O rezultatu analize veterinarski je inspektor/službeni veterinar dužan bez odgađanja izvijestiti stranku kod koje su uzorci uzeti.

(4) Stranka nezadovoljna rezultatom analize može, u roku od osam dana od dana primitka

izvješća o rezultatu analize, zahtijevati da se izvrši ponovna analiza u laboratoriju akreditiranom u skladu s hrvatskim normama.

(5) Troškove analize i ponovne analize nastale u postupku obavljanja veterinarskog nadzora snosi stranka, ako su rezultati analize nezadovoljavajući, odnosno ako su rezultati analize i ponovne analize zadovoljavajući, troškovi se podmiruju iz sredstava državnog proračuna. Rezultat ponovne analize mjerodavan je i za troškove analize.

(6) Troškove laboratorijske pretrage službenih uzoraka uzetih u okviru provođenja monitoring programa snosi pravna ili fizička osoba kod koje su uzorci uzeti neovisno o rezultatu pretrage, osim u slučajevima kada su za provođenje monitoringa osigurana sredstva u državnom proračunu.

(7) Uzimanje uzoraka i metode analiza koje se koriste kod službenih kontrola u provođenju odredaba ovoga Zakona propisuje ministar.

Članak 134.

(1) Veterinarski inspektor službenom iskaznicom i značkom dokazuje službeno svojstvo, identitet i ovlasti.

(2) Oblik i sadržaj obrasca službene iskaznice, izgled značke, te način izdavanja i vođenja upisnika o izdanim službenim iskaznicama i značkama propisuje ministar.

Članak 135.

Ako posjednik životinja ili predmeta koji podliježu provedbi inspekcijskog nadzora odbije da mu se utvrdi identitet, veterinarski inspektor će pisano, a u žurnim slučajevima i na usmeni zahtjev od nadležne policijske uprave zatražiti pomoć pri utvrđivanju identiteta posjednika životinja, ili predmeta koji podliježu veterinarskom pregledu, kontroli i nadzoru.

2. Granični veterinarski inspektor

Članak 136.

(1) Granični veterinarski inspektor nadležan je za obavljanje veterinarskih pregleda pošiljaka u prometu preko granice Republike Hrvatske.

(2) Ovlasti i način postupanja graničnoga veterinarskog inspektora propisani su u Poglavlju XIII. ovoga Zakona.

3. Državni veterinarski inspektor

Članak 137.

Državni veterinarski inspektor:

1. provodi nadzor nad:

- radom službenih veterinara,
- radom ovlaštenih veterinara,
- radom kontrolnih tijela,
- radom veterinarskih organizacija, veterinarske prakse i veterinarskih službi u sustavu provedbe veterinarske djelatnosti,
- udovoljavanjem propisanim uvjetima veterinarskih organizacija, veterinarske prakse i veterinarskih službi u sustavu provedbe veterinarske djelatnosti,
- udovoljavanjem veterinarskim uvjetima farmi i uzgoja životinja namijenjenih pokusima,

- objektima za provođenje pokusa i načinom provođenja pokusa, valionica, sabirnih centara, stočnih sajmišta, tržnica, otkupnih mjesta i odmorišta za životinje te javnim smotrama,
- objektima za proizvodnju i skladištenje sjemena za umjetno osjemenjivanje životinja i oplođenih jajnih stanic u svezi s udovoljavanjem veterinarsko-zdravstvenim uvjetima, njihovim radom i provedbom umjetnoga osjemenjivanja i embriotransfера životinja,
 - objektima za klanje životinja, obradu, preradu i uskladištenje proizvoda životinskog podrijetla u svezi s udovoljavanjem propisanim uvjetima,
 - sredstvima za prijevoz životinja i načinom prijevoza životinja u svezi s udovoljavanjem propisanim uvjetima,
 - provedbom mjera za sprječavanje, otkrivanje, suzbijanje, iskorjenjivanje zaraznih ili nametničkih bolesti životinja,
 - provedbom mjera za zaštitu od zoonoza,
 - provedbom mjera za zaštitu zdravlja životinja,
 - držanjem, proizvodnjom i prometom životinja,
 - označavanjem životinja i radom osoba ovlaštenih za označavanje,
 - proizvodnjom, skladištenjem i prometom proizvoda životinskog podrijetla,
 - proizvodnjom, skladištenjem i prometom hrane za životinje,
 - proizvodnjom, skladištenjem i prometom veterinarskih lijekova i veterinarsko-medicinskih proizvoda te sredstava za dezinfekciju, dezinsekciju i deratizaciju,
 - ostacima štetnih tvari (režiduama), u životinjama i proizvodima životinskog podrijetla koji su namijenjeni ljudskoj prehrani,
 - prometom sirovih koža, nusproizvoda životinskog podrijetla, vode za napajanje životinja i proizvodnju proizvoda životinskog podrijetla,
 - provedbom mjera zaštite okoliša od negativnih utjecaja vezanih uz zaštitu zdravlja životinja, uzgoj životinja i obradu, preradu, skladištenje i promet proizvoda životinskog podrijetla,
 - radom objekata za obradu, preradu, uskladištenje i uništavanje nusproizvoda životinskog podrijetla, provođenjem mjera veterinarske zaštite okoliša, kao i nad radom objekata za daljnje iskorištavanje toplinski prerađenih nusproizvoda životinskog podrijetla,
 - radom i opremom pravnih i fizičkih osoba koje obavljaju sakupljanje i prijevoz nusproizvoda životinskog podrijetla,
 - radom dijagnostičkih i analitičkih laboratorija te
 - uzima uzorke dijagnostičkog materijala za laboratorijske pretrage radi utvrđivanja zdravstvenog stanja životinja, zdravstvene ispravnosti proizvoda životinskog podrijetla i hrane za životinje,
 - obavlja nadzor nad izdavanjem svjedodžbi o zdravstvenom stanju životinja i uplati naplaćenih naknada kao i nadzor nad izdavanjem druge propisane dokumentacije te nadzor nad obavljanjem veterinarskih pregleda i kontrola i izdavanjem propisane dokumentacije i naplate naknada za te preglede,
 - pregledava poslovne knjige koje se odnose na provođenje propisa o obavljanju veterinarske djelatnosti, zdravstvenoj ispravnosti proizvoda životinskog podrijetla, propisa o stavljanju lijekova u promet na malo i propisa o mjerama za promicanje stočarstva i poticajnih mjera,
 - provodi veterinarsku kontrolu dezinfekcije prijevoznih sredstava kojima su otpremane pošiljke životinja, proizvoda životinskog podrijetla ili otpadne životinske tvari,
 - izdaje uvjerenja o udovoljavanju propisanim uvjetima objekata namijenjenih provođenju karantenskih mjera za pošiljke životinja i životinskih proizvoda iz uvoza, obavlja nadzor nad provedbom propisanih mjera u karanteni za uvezene životinje te donosi rješenje o zatvaranju ili produžavanju karantene, odnosno dalnjem postupku sa životinjama ili proizvodima životinskog podrijetla,
 - provodi i druge propisane mjere kada je ugroženo zdravje životinja, dobrobit životinja,

zdravstvena ispravnost proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje,
– obavlja i druge poslove za koje je ovlašten ovim Zakonom i drugim propisima, prema ukazanim potrebama.

Članak 138.

U provedbi inspekcijskog nadzora državni veterinarski inspektor ima pravo i obvezu:

- 1) privremeno zabraniti promet životinja, te promet i uporabu proizvoda životinjskoga podrijetla i predmeta kojima se mogu prenijeti uzročnici zaraznih ili nametničkih bolesti u slučaju sumnje na zaraznu ili nametničku bolest,
- 2) privremeno zabraniti ili ograničiti promet i uporabu proizvoda životinjskoga podrijetla ako se posumnja u njihovu zdravstvenu ili higijensku ispravnost,
- 3) zaustaviti, pretražiti ili zadržati bilo koje prijevozno sredstvo za koje smatra da prevozi životinje, hranu životinjskog podrijetla ili hranu za životinje, postupajući u skladu s odredbama posebnih propisa, te pregledati hranu životinjskog podrijetla ili hranu za životinje i uzeti uzorke,
- 4) u objektima koje nadzire otvoriti i pregledati spremnik ili pakiranje za koje ima saznanja da sadrži hranu životinjskog podrijetla ili hranu za životinje, ispitati sadržaj i uzeti uzorke,
- 5) zabraniti uporabu prostorija, uređaja, opreme, postrojenja i pribora u objektu,
- 6) narediti otklanjanje nedostatka u objektima, koji glede izgradnje, tehničkih uređaja, tehnološke opreme, načina rada, higijene i veterinarske zaštite okoliša ne udovoljavaju propisanim uvjetima,
- 7) zabraniti uporabu objekata iz točke 6. ovoga članka ako se u određenom roku ne otklone utvrđeni nedostaci,
- 8) zabraniti promet veterinarskih lijekova i otrova, ako se promet obavlja protivno odredbama posebnih zakona,
- 9) zabraniti promet i uporabu hrane za životinje i dodataka hrani za životinje za koje utvrdi da su škodljivi po zdravlje životinja ili zdravlje ljudi,
- 10) narediti uništavanje lešina, nejestivih nusproizvoda klanja i konfiskata,
- 11) zabraniti obavljanje djelatnosti veterinarskim organizacijama i veterinarskoj praksi, ako ne udovoljavaju propisanim uvjetima u svezi s prostorom, stručnim djelatnicima i opremom ili nemaju rješenje za početak obavljanja djelatnosti,
- 12) uzimati uzorke proizvoda životinjskog podrijetla, sjemena za umjetno osjemenjivanje, lijekove i druge predmete, radi ispitivanja njihove veterinarsko-zdravstvene ispravnosti i kakvoće,
- 13) narediti karantenu za životinje zatečene u prometu bez obvezne i ispravne dokumentacije, odnosno za životinje koje nisu označene na propisani način, a ako iste životinje ne pokazuju znakove oboljenja i u slučaju da ne postoje uvjeti stavljanja u karantenu ili je takvo rješenje jeftinije, uputiti na klanje pod posebnim uvjetima u najbližu klaonicu,
- 14) u obavljanju inspekcijskog nadzora zabraniti uporabu nastambi za životinje i drugih objekata, zgrada, prostorija, opreme i uređaja za koje nisu utvrđeni propisani veterinarski uvjeti, ako se započne s radom prije no što se, u skladu s odredbama ovoga Zakona, utvrdilo da udovoljavaju propisanim uvjetima, odnosno koji nisu odobreni ili registrirani,
- 15) narediti mjere iz članka 15. stavka 1., članka 18. i članka 66. ovoga Zakona,
- 16) poduzimati i druge radnje za koje je ovlašten posebnim propisima i prema ukazanim potrebama.

XVIII. SLUŽBENI VETERINAR, OVLAŠTENI VETERINAR

I. Službeni veterinar

Članak 139.

- (1) Službeni veterinar je veterinar koji ispunjava uvjete iz članka 140. ovoga Zakona i raspoređen je na radno mjesto službenog veterinara u Upravi.
- (2) Službenog veterinara imenuje ministar.
- (3) Službeni veterinar službenom iskaznicom dokazuje službeno svojstvo, identitet i ovlasti.
- (4) Oblik i sadržaj službene iskaznice službenoga veterinara propisuje ministar.
- (5) Službeni veterinar, za vrijeme obavljanja propisanoga probnog rada koji obavlja bez iskaznice, pod nadzorom je drugih službenih veterinara.

Članak 140.

- (1) Službeni veterinar mora ispunjavati sljedeće uvjete:
 1. opće uvjete propisane za državne službenike koji obavljaju inspekcijski nadzor,
 2. imati stičeno znanje iz stavka 2. ovoga članka,
 3. imati 3 godine radnog iskustva na radnim mjestima za koja se traži zvanje veterinara i važeća licencija,
 4. uspješno obaviti probni rad,
 5. imati položen državni stručni ispit za zvanje službenog veterinara,
 6. ispunjavati i druge uvjete koje propisuje ministar.
- (2) Službeni veterinar mora za vrijeme probnoga rada proći praktično educiranje u trajanju od najmanje 200 sati, pod nadzorom drugih službenih veterinara.
- (3) Službeni veterinar mora svake godine završiti educiranje prema programu kojeg izrađuje Uprava.
- (4) Program državnoga stručnog ispita za zvanje službenog veterinara propisuje ministar.

Članak 141.

- (1) Službeni veterinar obavlja stručne poslove u skladu s ovlaštenjima određenim ovim Zakonom, a ima odgovarajući položaj, dužnosti i ovlaštenja u skladu s odredbama propisa koji uređuju inspekcijski nadzor.
- (2) U provedbi stručnih poslova i ovlaštenja te službenoga veterinarskog nadzora službeni veterinar ima sljedeća prava i obveze:
 1. nadzirati rad ovlaštenih veterinara,
 2. provoditi veterinarske pregledе i službeni veterinarski nadzor prema ovom Zakonu,
 3. izdavati certifikate i druge javne isprave određene ovim Zakonom,
 4. naređivati propisane mjere u vezi s bolestima i zaštitom životinja,
 5. naređivati propisane mjere u vezi sa životinjama, proizvodima životinjskog podrijetla, hranom za životinje, vodom za napajanje životinja i lijekovima,
 6. zabraniti klanje životinja i proizvodnju proizvoda životinjskog podrijetla ako postoji sumnja da su životinje zaražene, odnosno da su životinjski proizvodi ili aditivi za proizvode onečišćeni i zdravstveno neispravni,
 7. naređivati propisane mjere subjektima u poslovanju s hranom, hranom za životinje te drugim subjektima, koji su pod veterinarskim nadzorom,
 8. uzimati službene uzorke, potrebne za laboratorijske pretrage i dijagnostiku,
 9. naređivati uklanjanje utvrđenih nepravilnosti, odnosno nedostataka i zabranjivanje kretanja,
 10. službeno zadržati proizvode životinjskog podrijetla i hranu za životinje, kad je to potrebno iz razloga zaštite zdravlja ljudi i životinja,

11. oduzeti, odnosno narediti uništenje proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje, ako su prilikom veterinarskog pregleda proglašeni neupotrebljivim za ljudsku prehranu, odnosno ishranu životinja,
12. službeno zabraniti uporabu, zadržati, oduzeti odnosno narediti uništenje lijekova, odnosno pripravaka, koji sadrže zabranjene supstancije,
13. nadležnom tijelu predlagati nadzor prometa lijekova, odgovarajuće postupanje u vezi s lijekovima koji su u prometu ili u uporabi protivno propisima,
14. zabraniti korištenje, odnosno zapečatiti prostorije, uređaje, opremu i sredstva kod subjekata pod veterinarskim nadzorom, ako nisu usklađeni s veterinarskim propisima,
15. nadzirati obračunavanje i plaćanje pristojби,
16. dozvoliti stavljanje pošiljaka u promet nakon obavljenoga propisanoga veterinarskog pregleda,
17. narediti karantenu za životinje zatečene u prometu bez obvezne i ispravne dokumentacije, odnosno za životinje koje nisu označene na propisani način, a ako iste životinje ne pokazuju znakove oboljenja i u slučaju da ne postoje uvjeti stavljanja u karantenu ili je takvo rješenje jeftinije, uputiti ih na klanje pod posebnim uvjetima u najbližu klaonicu,
18. voditi propisane evidencije.

Članak 142.

Odredbe koje se odnose na postupak i donošenje upravnih rješenja veterinarskih inspektora odgovarajuće se *primjenjuju i na službene veterinarne*.

2. Ovlašteni veteranar

Članak 143.

- (1) Ovlašteni veteranar je veteranar ovlašten za obavljanje poslova koji su preneseni na ovlaštene veterinarske organizacije, osim poslova veterinarskih pregleda i kontrola za potrebe veterinarske organizacije u kojoj je zaposlen.
- (2) Za ovlaštenog veteranara iz stavka 1. ovoga članka može se imenovati veteranar koji ima najmanje dvije godine radnog iskustva u struci, licenciju i položen državni stručni ispit za ovlaštenog veteranara.
- (3) Program državnoga stručnog ispita za ovlaštenog veteranara propisuje ministar.
- (3) Ovlaštenog veteranara na prijedlog ovlaštene veterinarske organizacije imenuje ravnatelj.
- (4) Ovlaštenog veteranara razrješuje ravnatelj:
 - na prijedlog odgovorne osobe u veterinarskoj organizaciji u kojoj je ovlašteni veteranar bio zaposlen,
 - na prijedlog državnoga veterinarskog inspektora u slučaju kada se inspekcijskim nadzorom utvrdi da ovlašteni veteranar ne obavlja povjerene poslove ili obavlja protivno propisima i ugovoru o povjeravanju poslova.
- (5) Upisnik ovlaštenih veteranara vodi Uprava.
- (6) Oblik i sadržaj te način vođenja upisnika ovlaštenih veteranara propisuje ministar.

Članak 144.

- (1) Ovlašteni veteranari su za svoj rad odgovorni ravnatelju.
- (2) Ovlašteni veteranari mogu obavljati sljedeće poslove:
 - veterinarske pregledе i kontrole na gospodarstvima, farmama, stočnim sajmovima, dogonima, otkupnim mjestima, odmorištima za životinje, izložbama životinja i drugim

- objektima kada je za to ovlaštena veterinarska organizacija u kojoj je zaposlen,
- izdavanje svjedodžbi o zdravstvenom stanju životinja, potvrda o zdravstvenom stanju pošiljki proizvoda životinjskog podrijetla i hrane za životinje u unutarnjem prometu,
 - provedbu obveznog označavanja životinja te vođenje propisane evidencije o označavanju i prometu životinja,
 - provedbu propisanih mjera za otkrivanje, sprječavanje, suzbijanje i kontrolu zaraznih ili nametničkih bolesti,
 - uzimati dijagnostički materijal od životinja, uzorke proizvoda životinjskog podrijetla i otpadne životinjske tvari radi ispitivanja zdravstvenog stanja životinja, odnosno zdravstvene ispravnosti proizvoda životinjskog podrijetla,
 - zabraniti otpremu životinja, proizvoda životinjskog podrijetla i otpadne životinjske tvari, ako se prilikom veterinarskog pregleda utvrdi da je pošiljka zaražena ili se posumnja da je onečišćena, ako potječe iz zaraženog područja, ako ne udovoljava drugim propisanim uvjetima zdravstvene ispravnosti, ako je ne prati propisana i uredna dokumentacija te ako prijevozno sredstvo ne udovoljava propisanim veterinarskim uvjetima,
 - provedbu i drugih veterinarskih mjera iz ovoga Zakona ako je za to ovlašten.
- (3) U slučaju kada ovlašteni veterinar prilikom obavljanja veterinarskog pregleda i kontrole utvrdi postupanje protivno odredbama ovoga Zakona, o tome je dužan izvjestiti službenog veterinara, ovlaštenog da naredi mjere za otklanjanje utvrđenih nepravilnosti.

XIX. SREDIŠNJI VETERINARSKI INFORMACIJSKI SUSTAV

Članak 145.

(1) Središnji veterinarski informacijski sustav (u dalnjem tekstu: SVIS) je objedinjeni sustav upisnika, registara i računalnih programa, čiji su podaci organizirani u strukturiranim bazama podataka, koji se vode u svrhu zaštite zdravlja i dobrobiti životinja i provedbi mjera veterinarskoga javnog zdravstva, a čija je zadaća da pruži učinkovit pristup informacijama i bude potpora pravodobnom donošenju odluka te učinkovitim upravljanju u svim segmentima veterinarske službe.

(2) Sve pravne i fizičke osobe u sustavu provedbe veterinarske djelatnosti te svi ostali obveznici u skladu s odredbama ovoga Zakona moraju u elektronskom obliku dostavljati propisane podatke u SVIS i omogućavati besplatan pristup bazama podataka.

(3) SVIS sačinjavaju:

- registar veterinarskih inspektora, službenih veterinara i ovlaštenih veterinara,
- registar ovlaštenih veterinarskih organizacija,
- upisnik odobrenih objekata,
- upisnik registriranih objekata,
- jedinstveni registar domaćih životinja,
- registar farmi,
- program za registraciju veterinarskih lijekova,
- program za prikupljanje i nadzor veterinarskih pristojbi,
- upisnik cijepljenih pasa,
- program za monitoring rezidua,
- program za praćenje, nadzor i izvještavanje o određenim bolestima životinja,
- program za praćenje, nadzor i izvještavanje o zoonozama,
- laboratorijski nalazi i izvještaji,
- izvještaji o obavljanju veterinarske djelatnosti,
- registar veterinarskog zakonodavstva,
- program granične veterinarske inspekcije,

- program za dodjeljivanje statusa stada,
- upisnik odmorišta za životinje,
- registar prijevoznika životinja,
- upisnik pratitelja životinja,
- evidencija potvrda o odobrenju prijevoznih sredstava za životinje,
- upisnik pravnih osoba koje obavljaju pokuse na životinjama,
- upisnik pravnih i fizičkih osoba koje uzgajaju životinje za pokuse te za proizvodnju bioloških pripravaka,
- upisnik uzgoja kućnih ljubimaca namijenjenih prodaji,
- upisnik objekata za privremeni smještaj kućnih ljubimaca,
- upisnik zooloških vrtova,
- upisnik skloništa za životinje,
- upisnik sakupljača nusproizvoda životinjskog podrijetla,
- upisnik trgovina za prodaju kućnih ljubimaca.

(4) Uvjete sadržaja, uspostave i vođenja, kao i način financiranja SVIS-a propisuje ministar.

Članak 146.

Uprava osigurava povezivanje i uključivanje SVIS-a u međunarodne informacijske sustave na području veterinarstva u slučajevima kada je to obvezno.

Članak 147.

Za djelovanje i održavanje SVIS-a Uprava dobiva i koristi podatke, koje u okviru propisanih zbirki podataka vode ministarstva, druga tijela državne uprave, javni zavodi i agencije te druga ovlaštena tijela, a odnose se prvenstveno:

- na zemljjišni katastar,
- na poljoprivredna gospodarstva,
- na zbirke podataka iz područja lijekova i kemikalija,
- na pojavu i širenje zoonoza kod ljudi,
- na podatke iz središnjeg registra stanovništva.

MEĐUSOBNA SURADNJA TIJELA

Članak 148.

Ministarstvo, kao i druga tijela čija je nadležnost određena na temelju odredaba ovoga Zakona u obavljanju poslova surađuju s drugim tijelima s kojima mogu razmjenjivati podatke te sklapati sporazume o suradnji.

XX. KAZNENE ODREDBE

Članak 149.

(1) Novčanom kaznom od 50.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:

1. ako kao posjednik životinje postupi protivno odredbi članka 4. stavka 2. ovoga Zakona,
2. ako postupa protivno odredbama članka 8. stavaka 1. i 2. ovoga Zakona,
3. ako postupi protivno odredbama članka 11. ovoga Zakona,
4. ako postupi protivno odredbama propisa iz članka 12. stavka 1. ovoga Zakona,

5. ako ne provede mjere iz članka 15. ovoga Zakona,
 6. ako postupi protivno ili ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 38. ovoga Zakona,
 7. ako ne ispunjava zahtjeve i uvjete propisane odredbama članka 42. stavaka 2. i 6. ovoga Zakona,
 8. ako obavlja djelatnost protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 93. ovoga Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba novčanom kaznom od 10.000,00 do 15.000,00 kuna.
- (4) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 1. i 6. ovoga članka počinjen u obavljanju djelatnosti drugi puta, pravnim i fizičkim osobama uz novčanu kaznu može se izreći i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od godine dana.

Članak 150.

- (1) Novčanom kaznom od 30.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:
 1. ako postupi protivno odredbama članka 13. ovoga Zakona,
 2. ako posjednik životinje ili veterinar postupi protivno odredbama članka 14. ovoga Zakona,
 3. ako ne provede mjere propisane odredbama članka 17. ovoga Zakona,
 4. ako ne provede mjere propisane odredbama članka 18. ovoga Zakona,
 5. ako ne provede mjere iz članka 26. stavka 2. ovoga Zakona,
 6. ako postupa protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 30. ovoga Zakona,
 7. ako ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 31. ovoga Zakona,
 8. ako ne udovoljava propisanim uvjetima, odnosno postupa protivno odredbama članka 32. ovoga Zakona,
 9. ako obavlja djelatnost bez veterinarsko-zdravstvene suglasnosti iz članka 33. ovoga Zakona,
 10. ako postupa protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 34. ovoga Zakona,
 11. ako postupa protivno odredbama, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 35. ovoga Zakona,
 12. ako ne provede naređene mjere iz članka 36. ovoga Zakona,
 13. ako obavlja djelatnost protivno odredbama, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 46. ovoga Zakona,
 14. ako obavlja djelatnost protivno odredbama, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 48. ovoga Zakona,
 15. ako obavlja djelatnost protivno odredbama članka 50. ovoga Zakona,
 16. ako obavlja djelatnost protivno odredbama ugovora iz članka 51. stavka 7. ovoga Zakona,
 17. ako postupa protivno odredbama članka 53. stavka 4. te propisa iz stavka 9. istoga članka ovoga Zakona,
 18. ako postupa protivno odredbama članka 56. stavka 1. te propisa iz stavka 5. istoga članka ovoga Zakona,
 19. ako postupa protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 59. ovoga Zakona,
 20. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 60. stavka 4. ovoga Zakona,
 21. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 61. stavka 4. ovoga Zakona,

22. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 62. stavka 1. ovoga Zakona,
 23. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 63. ovoga Zakona,
 24. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 64. stavka 4. ovoga Zakona,
 25. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 65. stavka 3. ovoga Zakona,
 26. ako ne provede mjere iz članka 66. ovoga Zakona,
 27. ako postupa protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima iz članka 67. ovoga Zakona,
 28. ako postupa protivno odredbama članka 68. ovoga Zakona,
 29. ako postupa protivno odredbama članka 73. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba stavaka 5. i 7. istoga članka,
 30. ako postupa protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 75. ovoga Zakona,
 31. ako ne udovoljava zahtjevima propisanim na temelju odredbe članka 78. stavka 4. ovoga Zakona,
 32. ako obavlja djelatnost protivno odredbama članka 83. stavka 3. ovoga Zakona,
 33. ako obavlja djelatnost protivno odredbama propisanim na temelju članka 86. ovoga Zakona,
 34. ako obavlja djelatnost protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 87. ovoga Zakona,
 35. ako ne udovoljava uvjetima propisanim odredbom članka 90. stavka 3. ovoga Zakona,
 36. ako ne udovoljava uvjetima propisanim odredbom članka 91. stavka 3. ovoga Zakona,
 37. ako obavlja povjerenе poslove protivno ugovoru iz članka 97. stavka 1. ovoga Zakona,
 38. ako obavlja djelatnost protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim na temelju odredaba članka 102. ovoga Zakona,
 39. ako obavlja djelatnost protivno odredbama članka 106. ovoga Zakona,
 40. ako obavlja djelatnost protivno odredbama članka 108. ovoga Zakona,
 41. ako obavlja djelatnost protivno odredbama članka 111. ovoga Zakona,
 42. ako ne provede mjere koje je rješenjem donesenim na temelju članka 123. ovoga Zakona naredio nadležni veterinarski inspektor u skladu s ovlastima određenim ovim Zakonom,
 43. ako ne provede mjere koje je rješenjem donesenim na temelju članka 142. ovoga Zakona naredio nadležni službeni veterinar u skladu s ovlastima određenim ovim Zakonom.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 6.000,00 do 10.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba novčanom kaznom od 6.000,00 do 10.000,00 kuna.
- (4) Za prekršaj iz stavka 1. točaka 13. i 14. ovoga članka počinjen u obavljanju djelatnosti drugi put, pravnim i fizičkim osobama uz novčanu kaznu može se izreći i zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti u trajanju od godine dana.

Članak 151.

- (1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba:
1. ako postupa protivno odredbi članka 4. stavka 1. ovoga Zakona,
 2. ako zaposlene osobe u obavljanju svoje profesionalne djelatnosti dolaze u neposredan dodir sa životinjama a ne udovoljavaju uvjetima propisanim odredbama članka 10. ovoga Zakona,
 3. ako postupa protivno odredbama propisa iz članka 19. stavka 4. ovoga Zakona,
 4. ako postupa protivno naređenoj mjeri iz članka 36. ovoga Zakona,
 5. ako postupa protivno odredbama članka, odnosno propisa donesenog na temelju članka 37. ovoga Zakona,

6. ako postupa protivno odredbama članka 57. ovoga Zakona,
 7. ako postupa protivno odredbama članka 58. ovoga Zakona,
 8. ako postupa protivno odredbi članka 60. stavka 3. ovoga Zakona,
 9. ako postupa protivno odredbi članka 61. stavka 3. ovoga Zakona,
 10. ako postupa protivno odredbi članka 62. stavka 2. ovoga Zakona,
 11. ako postupa protivno odredbama članka 69. ovoga Zakona,
 12. ako postupa protivno odredbi članka 74. stavka 2. ovoga Zakona, odnosno ne udovoljava zahtjevima propisanim na temelju odredbe stavka 3. istoga članka,
 13. ako ne udovoljava uvjetima propisanim odredbom članka 77. stavka 4. ovoga Zakona,
 14. ako ne udovoljava uvjetima propisanim odredbom članka 79. stavka 3. ovoga Zakona,
 15. ako ne udovoljava zahtjevima propisanim odredbom članka 80. stavka 5. ovoga Zakona,
 16. ako ne udovoljava zahtjevima propisanim odredbom članka 81. stavka 2. ovoga Zakona,
 17. ako postupa protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 83. stavaka 2. i 5. ovoga Zakona,
 18. ako postupa protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 84. ovoga Zakona,
 19. ako postupa protivno, odnosno ne udovoljava uvjetima propisanim odredbama članka 85. ovoga Zakona,
 20. ako postupa protivno odredbi članka 88. ovoga Zakona,
 21. ako postupa protivno odredbama članka 110. ovoga Zakona,
 22. ako postupa protivno odredbama članka 126. ovoga Zakona,
 23. ako postupa protivno odredbi 145. stavka 2. ovoga Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom od 2.000,00 do 6.000,00 kuna.
- (3) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i fizička osoba novčanom kaznom od 2.000,00 do 6.000,00 kuna.

XXI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 152.

- (1) Smatra se da osobe iz članka 10. stavka 1. ovoga Zakona ispunjavaju uvjete iz stavka 2. navedenoga članka ako prilikom stupanja na snagu ovoga Zakona u obavljanju svoje djelatnosti dolaze u neposredan dodir sa životinjama.
- (2) Do donošenja odluke Vlade Republike Hrvatske iz članka 72. stavka 3. ovoga Zakona, veterinarski pregled pošiljaka u međunarodnom prometu obavljat će se na postojećim graničnim veterinarskim prijelazima.
- (3) Veterinarske organizacije, veterinarska privatna praksa i veterinari ovlašteni na temelju odredaba Zakona o veterinarstvu (»Narodne novine«, br. 70/97., 105/01. i 172/03.) nastavljaju obavljati djelatnost kao ovlaštene veterinarske organizacije, veterinarska praksa i ovlašteni veterinari u skladu s odredbama ovoga Zakona nakon njegovog stupanja na snagu.
- (4) Veterinari s položenim državnim stručnim ispitom za zvanje veterinarskog inspektora ili službenog veterinara, nisu obvezni polagati državni stručni ispit za ovlaštenog veterinara iz članka 143. stavka 3. ovoga Zakona.
- (5) Ugovori o povjeravanju poslova veterinarskim organizacijama kao pravnim osobama s javnim ovlastima sklopljeni na temelju odredaba Zakona o veterinarstvu (»Narodne novine«, br. 70/97., 105/01. i 172/03.), ostaju na snazi stupanjem na snagu ovoga Zakona, a najkasnije do 31. prosinca 2008. godine, ako se prije navedenog datuma ne otkažu, odnosno raskinu na propisani način, a izmjene i dopune navedenih ugovora radi usklađivanja ugovornih odredaba s odredbama ovoga Zakona moguće su uz suglasnost ugovornih strana.

(6) Županijski veterinarski inspektor i gradski veterinarski inspektor u veterinarskim uredima, ustrojenim kao područnim jedinicama Ministarstva, nakon stupanja na snagu ovoga Zakona rasporedit će se na poslove državnih veterinarskih inspektora ili službenih veterinara, u skladu s odredbama posebnih propisa o državnim službenicima te o ustrojstvu Ministarstva, a preustroj inspekcije završit će se do 31. prosinca 2008.

(7) Vježbenički staž i vježbenički ispit propisan provedbenim propisom u skladu s odredbama članaka 102., 103. i 104. Zakona o veterinarstvu (»Narodne novine«, br. 70/97., 105/01. i 172/03.), nakon stupanja na snagu ovoga Zakona moraju obavljati, odnosno polagati samo veterinari koji su upisali dodiplomski studij zaključno s nastavnom godinom 2004./2005.

Članak 153.

Službeni laboratoriji i referentni laboratoriji moraju udovoljiti zahtjevima propisanim člancima 90. i 91. ovoga Zakona najkasnije do 1. siječnja 2009.

Članak 154.

(1) Obvezuju se ministar odnosno nadležna tijela da provedbene propise, planove i programe na temelju ovlaštenja iz ovoga Zakona donesu u roku od godine dana od njegova stupanja na snagu.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka ostaju na snazi propisi doneseni na temelju Zakona o veterinarstvu (»Narodne novine«, br. 70/97., 105/01. i 172/03.), ako nisu u suprotnosti s odredbama ovoga Zakona.

Članak 155.

(1) Stupanjem na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o veterinarstvu (»Narodne novine«, br. 70/97., 105/01. i 172/03.).

(2) Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 106. stavka 2. i članka 89. stavka 5. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

Klasa: 322-01/07-01/01
Zagreb, 30. ožujka 2007.

HRVATSKI SABOR
Predsjednik
Hrvatskoga sabora
Vladimir Šeks, v. r.